

“ПАДЕНИЕ И СПАСЕНИЕ”

Сценарий за игрален филм
(по книгата на Весела Тотева)

Сценарист и режисьор
Яна Титова

03/01/2018

1. ИНТ. УЧЕБНА СТАЯ. ДЕН. (ЛЯТО)

Ученически дневник с гигантски размери се отваря с трясък на бюрото. Мъжки пръст проследява с едно движение всички имена. Стига до името на ВЕСЕЛА ТОТЕВА и изписва една масивна двойка. Писецът издава зловещ свистящ звук, като от метален нож, режещ празна чиния.

Весела гледа учителя с проникателен поглед.

Ръката на Весела държи ножица, с която реже униформената си пола на половина.

Звънецът бие с пронизителен звук. Весела минава покрай учителя. Той вижда късата ѝ пола, която не е по правилата и извиква след нея.

УЧИТЕЛ
Весела!

Тя побягва. Той побягва след нея.

2. ИНТ. УЧИЛИЩЕН КОРИДОР. ДЕН. (ЛЯТО)

Коридорът е празен – няма и следа от другите ученици. Само Весела, която тича и Учителят, който се опитва да я настигне. Весела е по-бърза от него. Стига до вратата и я отваря. Ослепителна светлина залива екрана.

3. ЕХТ. УЛИЦИ. СОФИЯ. ДЕН. (ЛЯТО)

Весела бяга по Софийските улици. Бяга силно, колкото ѝ държат краката.

4. ЕХТ. БОРИСОВАТА ГРАДИНА. ПРИВЕЧЕР. (ЛЯТО)

Весела спира в Борисовата градина и се усмихва. Момиче със сини очи се приближава до Весела и бутва розови хапчета в ръката ѝ. Усмихва ѝ се. Тя също се усмихва и ги изпива наведнъж.

5. ЕХТ. БОРИСОВАТА ГРАДИНА. ВЕЧЕР. (ЛЯТО)

Цялото небе е обсипано с различни цветове като в дискотека. Всички танцуват. В центъра са Весела и ТОНИ (24). Тя е потна и косата ѝ е спластена. Цялото усещане е между сън и реалност.

6. ИНТ. АПАРТАМЕНТА НА СЕМЕЙСТВО ТОТЕВИ. ВЕЧЕР. (ЛЯТО)

Семейство Тотевви вечерят. Бащата РУМЕН – облечен като военен с тъмно син панталон, жълта риза със златни пагони, заемащи целите му рамене и бяла шапка; майката ВЕЛИКА – облечена като медицинска сестра с искрящо бяла касинка, върху която червеният кръст стои като добре оформено кърваво петно и сестра Й БИСТРА. Те се смеят на нечия шега. Само Весела не се смее, а изучава лицата им.

7. ЕХТ. ПЛАЖ. ВЕЧЕР. (ЛЯТО)

На плажа има запален огън, чийто пламъци сякаш стигат звездите. Там са Весела и Тони, заобиколени от още млади хора. Тони свири на китара. Весела го гледа с изучаващ поглед. Двамата пият. Весела се навежда към него и прошепва в ухото му...

ВЕСЕЛА

Искам да си имаме дете!

Тони я поглежда изненадан, след това я грабва на ръце и двамата заедно се потапят в морето.

8. ЕХТ. ПОД ВОДАТА. ВЕЧЕР. (ЛЯТО)

Тони и Весела са под водата. Планктонът оцветява всяко тяхно движение в красиви синьо-зелени цветове. Те се целуват и "гонят" във водата.

9. ИНТ. РИТУАЛНА ЗАЛА "СРЕДЕЦ". СОФИЯ. 1990г. (ЛЯТО)

Тони слага халка на пръста на Весела. Тя му се усмихва. Двамата се целуват.

Длъжностното лице говори някакви неразбираеми думи.

Тони прокарва ръка през корема на Весела, която вече е в напреднала бременност.

10. ИНТ. АПАРТАМЕНТ. СПАЛНЯ. ВЕЧЕР. (ЛЯТО)

В бебешка кошарка плаче бебе ВАЛЯ. Тони и Весела са под завивките и правят секс.

11. ИНТ. АПАРТАМЕНТ. ВЕЧЕР. (ЛЯТО)

Весела издухва пламъчетата на 19 свещи. Тони я целува.

Ударите от баса отекват постепенно и се сливат с монотонно свистене на завряла вода.

Весела стерилизира бебешки бурканчета.

В този момент влиза Тони и оставя някаква малка книжка на масата, на която пише БИБЛИЯ.

ВЕСЕЛА
Това за какво?

ТОНИ
Интересно е.

Весела поглежда Тони с недоверие.

12. ИНТ. АПАРТАМЕНТ. ВЕЧЕР. (ЛЯТО)

Весела пуши цигара на масата. През това време Тони няколко пъти влиза и всеки път оставя БИБЛИЯТА на масата. С всяко негово влизане нещо в него се променя – дрехите, косата, изражението на лицето. Весела е все същата.

CUT TO

13. ИНТ. ПРОТЕСТАНТСКА ЦЪРКВА. ДЕН. (ЛЯТО)

Лицето на Весела, което привидно беземоционално е втренчено в нещо.

МЪЖКИ ГЛАС
(v.o.)
*Търсенето на щастието е взело
повече жертви, отколкото можете
да си представите.*

Всички предишни епизоди са минали през главата ѝ като странни и далечни образи от миналото ѝ, които сега се събират в настоящия момент.

МЪЖКИ ГЛАС
(v.o.)
*Преследването му е тих и жесток
мъчител, който нанася неочакван удар,*

*точно когато се опитвате най-силно
да го задържите за себе си.*

Малка протестантска църква пълна със дървени столове. Огромни прозорци пропускат светлината.

МЪЖКИ ГЛАС
(v.o.)
*Щастието бяга и убива.
Именно в тази последователност...
Обратното е невъзможно.*

На едната стена има голям дървен кръст. Няма икони.

МЪЖКИ ГЛАС
(v.o.)
Щастието... също като дявола има много лица.

На малка сцена отпред е поставен амвон, зад който се намира пасторът. Мъжкият глас, който е звучал до този момент, става едно цяло с него. Той говори с мелодичен глас. Църквата е пълна с хора – около 60 човека, които се молят, всеки сам за себе си и по своя начин. Между тях са Тони, който е погълнат от проповедта, Валя (3) и Весела, която гледа с празен поглед.

ПАСТОР
Сам Бог е рекъл: "Никак няма да те
оставя и никак няма да те забравя".
Това е и голямата тайна на щастието.
Знаейки, че Бог никога няма да ни
остави или забрави.

14. ЕХТ. ЦЪРКВАТА. ДЕН. (ЛЯТО)

Весела първа излиза от църквата и пали цигара. След нея излиза Тони, който държи за ръка Валя (3).

ВЕСЕЛА
Егати простотията.

Тони само я поглежда без да казва нищо. Опитва се да я хване за ръката, но тя се дръпва. Весела го поглежда категорично.

ВЕСЕЛА
Искам да се разделим.

Тони я гледа дълго, навежда глава.

ТОНИ
Веси,... Моля те! Това е нашето
изпитание.

ВЕСЕЛА
Моля?!

ТОНИ
Ще се справим... С Божията помощ...

ВЕСЕЛА
Ей, Тони... С твоята скапана
"Божия помощ" успяхме да
стигнем до тук. Как ти промиса
мозъка тези сектанти. Това не си ти.

ТОНИ
Веси,... Истината е, че бях чужд на себе си...

ВЕСЕЛА
Ей! Спри да ми говориш тези глупости.
Спри ти казвам!

Тони понечва да каже нещо, но Весела не му дава тази възможност.

ВЕСЕЛА
Спри! Спри! Спри!

ВАЛЯ
Мамо?

Весела поглежда към Валя, за която е забравила за момент.

ВЕСЕЛА
Решавай, Тони. Ние или църквата?

Тони поглежда към Валя, но не казва нито дума.

ВЕСЕЛА
Ясно!

Весела хваща Валя за ръка и тръгва с нея по улицата. Тони гледа след тях.

15. ИНТ. АПАРТАМЕНТА НА СЕМЕЙСТВО ТОТЕВИ. ХОЛ. ДЕН. (ЛЯТО)

Аристократично обзаведеният хол на семейство Тотев е декориран с огромни и масивни секции, гравирани с фина дърворезба. По витрините се виждат много големи колекции от книги, както и

семејни фотографии. На масата има свежи цветя; пепелник, препълнен с фасове; чаши за кафе от фин порцелан; захарница и три чинийки с кадаиф. Във хола са Веси и сестра ѝ Бистра. Валя е седнала на пода и тихо си играе с цветни пружинки, които прехвърля от ръка в ръка, а по телевизора зад тях върви сериалът "Дързост и красота". Само Весела пуши. Стаята е обградена с цигарен дим, който обаче не изглежда да пречи на детето.

БИСТРА

Щом така си решила...

ВЕСЕЛА

Да... Реших го.

БИСТРА

Знаеш, че няма връщане назад...?

ВЕСЕЛА

Аз и не искам, бе како.

Последната година

беше най-скупната в живота ми!

Валя се обръща към майка си.

ВАЛЯ

Мамо, къде е тати?

ВЕСЕЛА

Замина, Валя.

Бистра не смее да се намеси в разговора.

ВАЛЯ

Далече ли?

ВЕСЕЛА

Много далече. През девет
планини в десета!

Валя се връща към играта си. Бистра и Весела безмълвно си разменят няколко погледа. Бистра я укорява, за това, че говори по този начин на Валя, но Весела и дава ясно да разбере, че това не е проблем.

БИСТРА

Мислила ли си да работиш нещо?

ВЕСЕЛА

Да, като чистачка!

БИСТРА
Веси!

ВЕСЕЛА
Еми, на 20 години съм, с три годишна дъщеря,
без никакви пари и нямам завършено средно!
Кой ще ме вземе на работа според теб?

Бистра не знае как да отговори на Весела.

ВЕСЕЛА
Спокойно... Намерих си работа
в някаква кръчма...

БИСТРА
Това е хубаво! Защо не каза като те
попитах, ами само ме притесняваш...

ВЕСЕЛА
За тебе може да е хубаво...
Ама за мене, не... Спокойно де!
Ето Валя си тръгва на градина,
аз си почвам бачкане и си взимам
живота в ръце! Идеално ще бъде всичко!

Весела гаси цигарата си.

ВЕСЕЛА
Искаш ли нещо за пиене.

БИСТРА
Не, имам още кафе.

ВЕСЕЛА
Имам предвид нещо за пиене!

БИСТРА
Не. Ти?

ВЕСЕЛА
Да!

Бистра поглежда Весела укорително, тя се изнервя.

ВЕСЕЛА
Какво сега? И ти ли ще ми държиш
проповеди като Тони? Да те пратя
и тебе на църква при онези нещастници?

Бистра тихо следва Весела, докато си налива водка.

ВЕСЕЛА

Не бе, Тони е просто... Ох, майка
му стара!!! Защо все ще оплескам
нещата! От къде да знам, че ще
стане такъв сдуханяк! Ами не ми се
забива в някаква църква да се моля
на Бог по цял ден!

Бистра се разстройва от думите на Весела. Валя поглежда към майка си.

ВЕСЕЛА

Спокойно Валя. Всичко е наред.

ВЕСЕЛА

(към Бистра)

И да не ввезшем сега да кажеш
на нашите за водката? Не искам
да им съсипвам командировката.

Весела отпива от водката и се усмихва.

16. ИНТ. EDDY'S PUB. ВЕЧЕР. 1994 г. (ЛЯТО)

Весела облечена с дънки и тениска носи една табла пълна с халби бира. В заведението има предимно мъже. Има музиканти, които свирят на живо. Весела е заета с клиентите, които ѝ се усмихват широко и ѝ бутат видимо големи бакшиши. Весела им се усмихва, след което се приближава до бара. Весела носи на подноса мръсни халби от бира, оставя ги на бара, където барманката КРАСИ (30) ги налива с нова бира без въобще да ги измива.

КРАСИ

Ей, Весела! Ти все едно
цял живот само това си бачкала!

ВЕСЕЛА

Истината е, че нищо не съм бачкала!

Краси ѝ се усмихва заговорнически.

КРАСИ

Я, ела!

17. ИНТ. EDDY'S PUB. ПО-КЪСНО СЪЩАТА ВЕЧЕР. (ЛЯТО)

На бара Весела и Краси държат шотове с текила.

ВЕСЕЛА
На екс?

КРАСИ
Бързо се учиш! На екс!

И двете облизват ръцете си посипани със сол, пият текилата, след това веднага изяждат по резен лимон и се смеят. Клиентите на заведението им се радват и ги окуражават. Двете веднага изпиват по още една текила.

18. ИНТ. EDDY'S PUB. НОЩ. (ЛЯТО)

Краят на работния ден. Момичетата чистят заведението. В приповдигнато настроение са. Метлата на Весела опира в нещо на пода. Тя се навежда и изважда огромна черна чанта изпод един бар стол. Краси се приближава до нея.

КРАСИ
Какво е това, бе?

ВЕСЕЛА
От къде да знам!

Весела отваря чантата.

ВЕСЕЛА
Майка му стара!!!

Чантата е пълна догоре със стодоларови банкноти.

19. ИНТ. EDDY'S PUB. СЪЩАТА НОЩ. (ЛЯТО)

ИВАН влиза в заведението като буреносен облак. Той е едър мъж на 40 години. В бара са Весела и Краси, които си допиват питиетата. Като го виждат, че влиза му се усмихват.

ВЕСЕЛА
Тук е!

От агресивната му физиономия не остава и следа, тя е заменена от лъчезарна усмивка и греещ поглед. Той прегръща двете момичета.

ИВАН
Ей, златни сте, бе!
Хайде да ви черпя по едно!

ВЕСЕЛА
На работа не прием!

Всички се разсмиват.

ИВАН
Ей...!

Иван прави знак с ръка на Краси, която вади цяла бутилка текила и я слага на бара.

20. ИНТ. EDDY'S PUB. ПО-КЪСНО СЪЩАТА НОЩ. (ЛЯТО)

Бутилките вече са три, а в бара са останали само Весела и Иван. И двамата са много пияни, смеят се, а Весела танцува на бара пред него. Той я гледа, ръката му се плъзга по крака ѝ. Тя се навежда и го целува. Той я сваля от бара и продължават да се целуват.

20А. ИНТ. АПАРТАМЕНТА НА ИВАН. НОЩ

Весела и Иван се целуват на барплота в кухнята. Иван я вдига на ръце и я занася към спалнята.

21. ИНТ. СПАЛНЯТА НА ИВАН. СУТРИН. МЕСЕЦ ПО-КЪСНО. (ЛЯТО) ПРОМЯНА ВИЗУАЛНА

Весела спи в леглото на Иван. Светлината огрява тялото ѝ. Иван е застанал на ръба на леглото и я гледа. Погалва я по крака. Тя се разбужда.

ИВАН
Хайде, бръмбар, ставай!

ВЕСЕЛА
Само още... Ох, главата...

ИВАН
Ето, това е за теб.

Иван подава на Весела малка кутийка. Тя я гледа с недоверие.

ВЕСЕЛА
Ще се женим ли?

ИВАН

Ей, брѐмбар... Първо елате с малката
да поживеете при мен... После ще видим!

Весела взима в ръце кутийката и я отваря. Вътре има два различни
ключа. Тя поглежда към Иван.

ВЕСЕЛА

Вторият за какво е? За мазето ли?

Иван се засмива и я придърпва към себе си.

ИВАН

Погледни през прозореца.

Весела става и поглежда през прозореца – пред блока има паркирана
чисто нова Костенурка – металик, цялата увита в червена панделка.
Весела извиква от изненада.

ВЕСЕЛА

За мен?!

ИВАН

Е, че за кого?

ВЕСЕЛА

(смее се)

Обичам те, бе!

Тя се хвърля на кръста му и го целува.

ИВАН

Но идва с условия.

ВЕСЕЛА

Ето, знаех си че не е толкова
хубаво колкото изглежда.

Иван се усмихва чаровно.

ИВАН

Напускаш работа!

Весела широко отваря очи.

ИВАН

И завършваш основното си образование.

Весела сбърчва вежди.

22. ИНТ. EDDY'S PUB. ВЕЧЕР. (ЛЯТО)

Огромна компания от окло 20 човека. Между тях се откроява Весела, която е седнала в скута на Иван. Приятелите им са на видима възраст между 30 и 50 години. Всички изглеждат богати, жените носят искрящи бижута. Масата е отрупана с много храна и алкохол. Вички пушат. Иван не отделя очи от Весела. Тя се чувства като кралицата на бала.

ВЕСЕЛА

Хайде, на здраве! За завършеното средно образование. Алилуя!

Всички ѝ ръкопляскат, а Весела се качва на масата и се покланя. Иван я гледа с усмивка на лице. Краси ѝ намигва от другата страна на бара.

23. ИНТ. СПАЛНЯТА НА ИВАН. СУТРИН. (ЕСЕН)

Пронизителен звън на будилник се разнася из спалнята, където са легнали Иван, Весела и Валя, която се е сгушила на кравайче в майка си. Валя се изправя рязко и поглежда все още спящите възрастни.

ВАЛЯ

Мамо, ставай. Пак ще закъснея.

ВЕСЕЛА

Ставам... Само по-тихо, Валче, моля те.

ВАЛЯ

(шептейки)

Мамо,... Ставай!

Весела се надига от леглото. Косата ѝ е разрошена. Иван не помръдва.

ВЕСЕЛА

(към Иван)

Ще спиш ли?

Иван няма сили да отговори, само измърморва нещо, което звучи като "Да". Весела хваща главата си с ръце. Валя вече се е измъкнала от леглото и е в банята.

ВЕСЕЛА

(към Иван)

Ще ходиш ли на работа?

ИВАН

Да.

ВЕСЕЛА

Ще се видим довечера значи...

ИВАН

М-хм

ВЕСЕЛА

Ако не съм заспала преди това...

ИВАН

М-хм. Пак ли ще висиш в Пъба?

ВЕСЕЛА

Еми, да. С Краси си говорим. Иначе
какво да правя по цял ден?

ИВАН

Сготви.

ВЕСЕЛА

Да, бе...

Весела става бавно от леглото, и се насочва към банята.

ВЕСЕЛА

(v.o.)

*Има дни, които помним до края на живота си.
Дни, които оставят белези като от изгорено.*

24. ИНТ. БАНЯ. АПАРТАМЕНТА НА ИВАН. СУТРИН. (ЕСЕН)

Весела и Валя си мият зъбите. Весела все още чувства как силни удари блъскат в главата ѝ след дългата нощ. Валя е щастлива, че майка ѝ е станала навреме. Докато си мие зъбите гледа с обожание към нея. Весела от своя страна полага всички усилия да не се строполи на пода и да заспи.

ВЕСЕЛА

(v.o.)

*Нямах различно усещане, нямаше знаци, нямаше
нищо особено. Всичко стана супер случайно...*

25. ЕХТ. ДЕТСКАТА ГРАДИНА. СУТРИН. (ЕСЕН)

Весела облечена с червена рокля, кожено черно яке и кубинки, които стигат до колената ѝ, води Валя на градина. В двора на градината ги чака Тони. Валя го вижда и веднага се хвърля в ръцете му.

ВАЛЯ

Тате!

ТОНИ

Валя, здравей!

Валя силно го прегръща и не се отделя от него. Тони поглежда към Весела през рамото на дъщеря си. Весела изглежда ядосана, приближава до тях и дърпа Валя за ръката, като я отскубва от баща ѝ. Тръгва към задния двор на градината.

ТОНИ

Веси, не можеш да
я държиш далече от мен.

ВЕСЕЛА

Мога да правя каквото си искам.

ТОНИ

Имам нужда да прекарвам време с нея.

Весела рязко се обръща към Тони.

ВЕСЕЛА

Така ли? Да ти припомня ли,
че изборът да не живееш с дъщеря си
беше изцяло твой?

Тони понечва да каже нещо, но Весела го прекъсва.

ВЕСЕЛА

Сега ако започнеш пак
да ми говориш за призванието,
което Бог ти е отредил, наистина
ще откача, казвам ти!

ТОНИ

Искам само да поговорим.

ВЕСЕЛА

Говори си с твоя Бог,
аз нямам какво да ти кажа повече.

ВЕСЕЛА

Само посмей да заведеш Валя

пак в оная секта... Ще ти отнема
всичките права. Психопат.
Хайде, Валя. Да видим къде е
Г-жа Милева!

Весела тръгва държейки Валя за ръка, която се обръща към баща си.
Тони тръгва след тях. Тримата навлизат в задния двор на градината,
където децата си играят.

ТОНИ
Веси, моля те.

Няколко деца се гонят с викове около тях. Г-жа Милева, тупа
ръчичките на едно детенце, което си е играло с пясък. Когато вижда
Валя и Весела се усмихва.

ГОСПОЖА МИЛЕВА
Здравей, Валя.

ВЕСЕЛА
Моля ви се, ако този мъж идва да взима Валя -
в никакъв случай не му я давайте!

ТОНИ
Веси...

ГОСПОЖА МИЛЕВА
Господине, веднага напуснете градината.
Как е възможно такова нещо?

Г-жа Милева се навежда към Валя и хваща утешително ръцете ѝ.

ГОСПОЖА МИЛЕВА
Миличка, веднага ще ми кажеш ако
видиш този чичко в градината, нали?

ВАЛЯ
Това е татко.

Учителката смаяно поглежда към Весела и Тони.

ВЕСЕЛА
Бившият ѝ татко.

26. ИНТ. EDDY'S PUB. ДЕН. (ЕСЕН)

Весела влиза в кръчмата. Рано сутринта е и само една маса е заета.
На нея са седнали Краси, Готвача на заведението и още едно момче -

Жоро(18) с огромни очи и херувимско излъчване. Когато я вижда, Краси с жест я привиква да се присъедини бързо към тях.

ВЕСЕЛА

(v.o.)

*В този есенен четвъртък през 1995г. се запознах
с истинската любов на малкия ми живот.*

*Нямаше драма. А най-забавното от цялата
случка е, че изобщо не разбрах, че това е Той.*

Весела се е приближила до масата. Жоро се изпрвя и подава ръката си.

ЖОРО

Приятно ми е. Жоро.

ВЕСЕЛА

Весела.

Двамата дълго се гледат като в транс, в крчмата звучи **ПЕСЕН**.

CUT TO

27. ИНТ. EDDY'S PUB. МАЛКО ПО-КЪСНО СЪЩИЯ ДЕН. (ЕСЕН)

Весела е седнала до Жоро и кашля. В ръката ѝ има цигара. Вкусът не ѝ харесва и тя прави учудена гримаса.

ВЕСЕЛА

К'во е това, бе. Много гаден вкус.

КРАСИ

Еми такова е... Хероин.

ВЕСЕЛА

Хероин? Ама, какво е? От къде го взе.

КРАСИ

Милен ми го дава.

ВЕСЕЛА

И сега какво?

КРАСИ

Нищо бе, пушиш си го и ще видиш..

Яко ще ти стане.

Весела поглежда към Готвача, който нищо не казва и през цялото време е със затворени очи; след това към Жоро, който ѝ се усмихва и повдига рамене сякаш не знае какво да сподели по темата. Тя пак си дърпа от цигарата. Нищо не усеща, само поклаща глава, след което връща цигарата на Краси.

ВЕСЕЛА

Тва е пълна шашма. Изобщо не ме хваща.
Хайде да ми сипеш една ракия, че
от сутринта се ядосвам днеска!

Краси подава на Готвача остатъците от фаса и става от масата. Жоро гледа към Весела и не я изпуска от поглед. Това леко я смущава. И тя не знае защо.

28. ИНТ. АПАРТАМЕНТА НА ИВАН. ВЕЧЕР. (ЕСЕН)

Весела е приготвила вечеря – кренвирши във формата на сърце, пълни с яйца на очи. На масата има запалена свещ, която вече догаря. Има и половин бутилка водка и две чаши, от които едната е пълна до половината. Весела е седнала на дивана пие водка и пуши, когато врата се отваря и Иван се прибира, носейки чантата с доларите в ръце. Той поглежда изненадано към масата, след това към Весела, която му се усмихва широко.

ИВАН

Ще ме разплачеш, бе бръмбар.

ВЕСЕЛА

Твърди са като камък, не стават за ядене!

Иван се смее.

ИВАН

А водката става ли за пиене?

Весела понечва да му сипе водка, но той я целува, от което на нея ѝ става много приятно. Иван я поглежда с въпросителен поглед.

ВЕСЕЛА

Тя спи!

Иван като мечка се нахвърля върху Весела, тя се смее.

29. ИНТ. СПАЛНЯ. АПАРТАМЕНТА НА ИВАН. СУТРИН. (ЕСЕН)

Иван и Весела спят. Валя отваря с ръка очите на майка си.

30. ЕХТ. УЛИЦА. ДЕТСКА ГРАДИНА. ДЕН. (ЕСЕН)

Весела паркира Костенурката пред детската градина на Валя и оставя аварийните светлини включени. Двете с Валя слизат от колата и тичат към входа на градината. Есенен вятър разрошва косите им. Падналите по земята листа се гонят в кръг.

31. ИНТ. EDDY'S PUB. ДЕН. (ЕСЕН)

Весела е седнала на една маса заедно с Краси, Готвача и Жоро. Всички пият ракия и кола и се смеят на нещо. Жоро се усмихва на Весела, която леко отбъгва погледа му. Той не се смущава от това. В крчмата влиза МИЛЕН. Цялата маса ръкопляска, като го вижда.

ВЕСЕЛА
Хайде бе, копеле!

Милен се усмихва чаровно на всички.

МИЛЕН
Тук съм!

Милен се приближава до масата им и страстно целува Краси, след това вади от якето си едно бяло пакетче, на външен вид абсолютно безобидно.

МИЛЕН
Краси, дай една цигара.

Краси подава цигара на Милен. Всички останали съсредоточено гледат какво прави той, макар много добре да знаят процедурата. Милен изпразва малко тютюн от цигарата и сипва жълто-кафевия прах вътре. После пали и пуши. Всички започват да си "въртят" цигарата. Когато стига до Весела тя с широка усмивка я взима и дърпа. Затваря очи докато дима е в нея. После много бавно започва да издиша...

32. ИНТ. СПАЛНЯТА НА ИВАН. СУТРИН. (ЕСЕН)

Пронизителен звън на будилник. Весела с писък го хваща и го разбива в земята. Валя уплашено я гледа. Иван бавно се надига в леглото и поглежда към Весела, която е заровила глава под възглавницата. Иван я отвива нежно и вижда, че цялата е плувнала в пот.

ВЕСЕЛА
Студено ми е.

ИВАН

Цялата си потна.

ВАЛЯ
Мамо, добре ли си?

ВЕСЕЛА
Някакъв гнусен грип е това...

Иван се навежда, за да я целуне, но тя се дръпва.

ВЕСЕЛА
Иване, моля ти се. Ще ти го лепна
и на теб... Сигурно е заразно.
Ох,... Боли ме всичко, мамка му!

Иван се е надигнал от леглото и прави знак на Валя да отиде с него до банята. Валя се измъква на пръсти, за да не притеснява майка си.

33. ИНТ. СПАЛНЯТА НА ИВАН. СЪЩИЯ ДЕН. (ЕСЕН)

Весела бавно отваря очи. Търси с поглед будилника, но не го намира. Пуска едната си ръка и опипва пода. Вдига каквото е останало от него. Целият будилник е разглобен и от него висят всякакви пружини и механизми.
Весела бавно се отвива. Цялата е плувнала в пот. Не може да се изправи от болки.

ВЕСЕЛА
Ох, майка му стара...

Весела се опитва да стане от леглото като се избутва с ръце.

34. ИНТ. EDDY'S PUB. ДЕН. (ЕСЕН)

Весела влиза в кръчмата, където един срещу друг на една маса стоят Милен и Жоро, които все едно я чакат. Весела сяда до Жоро.

ВЕСЕЛА
(към Милен)
Леле, копеле, адски ми е зле!

МИЛЕН
Чакай, душко, ей сега ще се оправяш.

ВЕСЕЛА
Даже не знам как се довлачих до тук..
Май трябваше да си остана вкъщи,
ама нали не съм свикнала...

Весела едва гледа. Отпуска глава върху масата. Докато Милен ѝ прави цигара, Жоро нежно я гали по гърба. Весела не реагира.

МИЛЕН

Пуши.

ВЕСЕЛА

Как така да пуша, бе човек...

Знаеш ли колко ми е зле...

МИЛЕН

Пуши ти казвам, бе душицо.

Ще се почувстваш по-добре.

Весела с недоверие поглежда към него. Тогава Жоро се намесва и взима цигарата и я доближава до устните ѝ. Весела едва има сили да си дръпне от нея и отпуска главата си назад. От устата ѝ излиза дим, който се трансформира в различни форми. Весела, все още със затворени очи, опипом намира ръката на Жоро и взима цигарата между пръстите си и отново (но този път сама) дърпа от цигарата. Лека усмивка се появява на лицето ѝ. Дишането ѝ става дълбоко и прочувствено. Тя изпущва цялата цигара и отваря очи. От болката няма и следа. Весела започва да се смее с глас и да клати невярващо глава. Милен и Жоро се смеят с нея.

ВЕСЕЛА

Абе, човече, какво беше тва?

МИЛЕН

Това, муци, е хероин... И оттук
нататък си го плащаш.

Весела гледа Милен неразбиращо, все още с лека усмивка. Обръща се към Жоро, който продължава да ѝ се усмихва и леко ѝ кимва с глава, за да ѝ покаже, че всичко е наред. В този момент към масата им се присъединява Краси, която сяда в скута на Милен. Той слага ръка между краката ѝ.

КРАСИ

Веси, няма да те оставим без материал,
не се притеснявай... Милен нали за това
е тук! Пък и с твоя Чичко-Паричко,
дето си го имаш, ще ти е лесно...

Усмивката на Весела се стопява и лек страх се прокрадва в очите ѝ, за секунда, след което тя вади от джоба си пари и ги подава на Милен. Ръката му вади три бели пакетчета и ѝ ги подава. Ръката на Весела ги поема.

**35. ИНТ. ХОЛ. АПАРТАМЕНТА НА ИВАН. ДЕН. ГОДИНА ПО-КЪСНО. (ЕСЕН)
ВИЗУАЛНА ПРОМЯНА**

Весела и Иван са седнали в хола, който вече е доста преобразен от присъствието на Весела и Валя. Иван чете вестник, а Весела нервно го гледа, ръката ѝ е протегната към него.

ВЕСЕЛА

Ще ми дадеш ли пари за пазар?

ИВАН

Абе, ти взе да ми излизаш много скъпо!

ВЕСЕЛА

Какво значи това?

Иван изненадано я поглежда.

ИВАН

Спокойно, бе бръмбар! Какво
може да значи?! Каква е тая
параноя? Харчи си колкото искаш.
Нещо хич го няма чувството ти за
хумор напоследък...

Иван вади голяма пачка пари и я оставя на масата.

ИВАН

Ето. Дано стигнат, че пазаруваш,
пазаруваш а в хладилника никога
няма нищо, как става това?

Иван се връща към вестника си. Весела нервно взима парите и се насочва към вратата.

ИВАН

Я ела да те погушкам малко,
докато сме сами!

Иван чаровно се усмихва все още зачетен във вестника си. Весела, все още с гръб към него, хапе долната си устна. Лицето ѝ е плувнало в пот.

ВЕСЕЛА

Да отида до магазина и след това?

ИВАН

После ще отидеш.

Весела нервничи.

ВЕСЕЛА

Много бързо ще се върна...

Иван сваля вестника и я гледа. Тя все още е с гръб към него.

ИВАН

Какво става с тебе, бръмбар? Главата ти е
все в облаците, за какво мислиш?

Със сигурност не е за мен...

Весела все още с гръб към Иван, не смее да го погледне.

ИВАН

Със сигурност не е за мен...

Някакси не се виждам в списъка ти с покупки?

Лицето на Весела е изкривено от яд и не може да се овладее.

ВЕСЕЛА

(избухва)

Остави ме на мира.

Ей, сега се връщам!

Весела излиза бързо от апартамента.

36. ЕХТ. БЛОК – ПАРК. ДЕН. (ЕСЕН)

Весела тича и завива зад блока. В парка я чака Жоро. Лицето ѝ все още издава крайното раздразнение, което ѝ е причинил Иван.

ЖОРО

Спокойно. Тук съм.

Взел съм ти...

Жоро ѝ подава хероиновата цигара. Весела трескаво я поема, Жоро ѝ помага като ѝ подава огънче. Весела вдишва бавно и дълбоко. Дима бавно изпълзява като студенокръвно животно от устните ѝ и се издига към небето, минавайки през есенно-жълтите листа, които са застанали като ореол около главите на Жоро и Весела. Жоро я гледа с влюбен поглед и не откъсва очи от нея. След това със специален техен жест ѝ показва колко е важна тя за него. Весела вече видимо успокоена му се усмихва и също го гледа влюбено. От нервността ѝ няма и следа.

37. ИНТ. ХОЛ. АПАРТАМЕНТА НА ИВАН. СЪЩИЯ ДЕН. (ЕСЕН)

Весела се прибира с три огромни торби пълни с покупки. От коридора се чува вече бодрият ѝ глас.

ВЕСЕЛА
Ехо! Иване!

Весела влиза в хола, но Иван го няма. Тя сяда на дивана и изсипва съдържанието на едната от торбите. Масата се отрупва с шоколади. Тя захапва един. Настървено го изядва целия, след което се отпуска на дивана и затваря очи. Пронизителен телефонен звън кънти в апартамента, но Весела не помръдва. Звукът се трансформира в звук от входен звънец.

CUT TO

38. ИНТ. ХОЛ. АПАРТАМЕНТА НА ИВАН. ПО-КЪСНО СЪЩИЯ ДЕН. (ЕСЕН)

Весела спи на дивана, когато на вратата се звъни продължително.

39. ИНТ. ХОЛ. АПАРТАМЕНТА НА ИВАН. ПО-КЪСНО СЪЩИЯ ДЕН. (ЕСЕН)

Чува се отварянето на врата. Бистра и Валя (5) застават пред Весела, която бавно орваря очи.

ВЕСЕЛА
Како, какво става? Колко е часа?
Закъснях да я взема ли?

БИСТРА
Валя е с висока температура и не ѝ е добре.
От детската градина са ти звъняли няколко
пъти и накрая се обадиха у нас.

Весела се навежда към Валя и се опитва да се фокусира в малкото ѝ лице, но ѝ е много трудно – погледа ѝ блуждае.

ВЕСЕЛА
Как си, Валче? Какво му е на
моего момиченце?

Валя се стгушва в майка си и се отпуска.

ВЕСЕЛА
Искаш ли да си хапнем шоколад?

Валя поклаща отрицателно глава.

БИСТРА
С шоколад ли ще я лекуваш?

ВЕСЕЛА
А с какво?

БИСТРА
Защо не вдигаш телефона?

ВЕСЕЛА
Не е звънял!

Бистра гледа Валя и поклаща глава.

БИСТРА
Пияна ли си?

Весела се изсмива.

ВЕСЕЛА
Абе, како, какви ги говориш?

БИСТРА
Ти какви ги вършиш, Веси?

ВЕСЕЛА
Никакви.

Двете сестри се гледат известно време, след което Бистра, като че ли се отказва от това да води война с Весела и продължава с по-мек глас.

БИСТРА
Пробвай да й свалиш температурата
с оцет и студени чаршафи. Ние, като
бяхме болни, майка винаги така
правеше.

ВЕСЕЛА
Майка да я виждаш тука? Аз такива
бабешки ритуали няма да правя.
Ако иска майка да дойде от Русия
да я увива...

40. ИНТ. СПАЛНЯ. АПАРТАМЕНТА НА ИВАН. СЪЩАТА ВЕЧЕР. (ЕСЕН)

Весела е увила Валя в чаршафи напоени с оцет. Валя спи. Свита е в единая край на спалнята. Весела е седнала на ръба и я гледа. Погалва я по лицето. Валя, унесена в съня си, слага ръка в тази на майка си.

41. ИНТ. ПЛОЩАДКА В БЛОКА. СЪЩАТА ВЕЧЕР. (ЕСЕН)

Весела оставя открехната вратата към апартамента, излиза със свещ в ръка и сяда уморена на стълбите. От прозорците в коридора на блока се отразяват светлините на останалите сгради. Весела запалва хероинова цигара. Веднага се успокоява. Издиша дима на тънка струя.

Шум от рязкото отваряне на входната врата. Весела се заслушва за момент, но чува гласа на съседката и се успокоява.

СЪСЕДКА

Еее, пак ли няма ток, бе.

Стъпките на съседката се приближават все по-близо. Когато вижда Весела тя се сепва.

СЪСЕДКА

Ох, Весе. Изкара ми акъла, значи.
Гледай сега - всички други светят само
ние не. Аз без асансьора съм заникъде.

Весела не отговаря, само дърпа от цигарата си.

СЪСЕДКА

Ама много гадно ти миришат цигарите,
бе Весе. Евтини ли са, какво ли?
Защо така вони. Кажи другия път
да те черпя от моите!

Весела се засмива и продължава да си пуши. Стъпките на съседката потъват в тишина, където само ударите на сърцето се чуват. Те отекват с кристална яснота, като постепенно се забързват. Клепачите на Весела потрепват. От тишината изплува **ПЕСЕНТА**. Весела отваря очи...

CUT TO

42. EXT.ЕСЕННА ГОРА. ДЕН. DREAM SEQUENCE (ЕСЕН)

Жоро стои пред Весела. Ръката му бавно прави техния жест. Тя се усмихва. Двамата не отделят очи един от друг.

ЖОРО
Искам да си само моя.

ВЕСЕЛА
Аз съм!

Жоро се приближава и я целува. Устните им се впиват едни в други и не се отделят дълго време. Когато все пак се отделят, Весела захвапва долната си устна, а над горната има избили капчици пот...

CUT TO

43. ЕХТ. ИНДУСТРИАЛНО ПРОСТРАНСТВО. ЗАЛЕЗ. (ЕСЕН)

Весела диша тежко. Застанала е високо, откъдето се вижда града и не може да помръдне. По лицето ѝ се чете паника. Изглежда объркана и изгубена. Есенните листа се разпиляват от вятъра. Весела е облечена в огромно палто. Цялото ѝ тяло започва да се тресе. Тя закрива лицето си с ръце и се свлича. Покрай нея минава бездомно куче, което я поглежда апатично и отминава. Наоколо няма жива душа.

44. ИНТ. АПАРТАМЕНТА НА СЕМЕЙСТВО ТОТЕВИ. КУХНЯ. ДЕН. (ЕСЕН)

Очите на Весела са отворени и много бавно премигват. Зениците ѝ са малки, колкото главата на карфица. Весела гледа как Бистра прави бисквитена торта в една голяма тава. Весела я поглежда с празен поглед.

БИСТРА
Искаш ли да ти измеря температурата?
Този грип казаха, че е много опасен
и трябва навреме да се лекува. Защо
не отидеш в поликлиниката?

ВЕСЕЛА
Како, аз съм наркоманка.

БИСТРА
Веси,... Какво?

ВЕСЕЛА
Наркоманка съм.

БИСТРА
Ще ти измеря температурата.
Къде има термометър?

ВЕСЕЛА

Какъв термометър, бе како?

БИСТРА

Аз... не знам... Какво да... Ти си добре...
Само сега ти е лошо. Ще мине!

ВЕСЕЛА

Како, от една година пуша по
5 грама хероин на ден и вече дори
това не ми стига...

БИСТРА

Не, не... Не го вярвам това.

ВЕСЕЛА

Единственото, за което мисля е как ще се
надрусам. Няма да ми мине с термометър...

Бистра поклаща невярващо глава. Движенията ѝ стават резки и
неадекватни.

БИСТРА

Подай ми нишестето, ако обичаш.

ВЕСЕЛА

Моля?

БИСТРА

(вика)

Подай ми нишестето! Трябва ми
нишестето! Как да направя торта
за Валя, без нишесте!

Бистра започва да плаче, Весела я гледа със съчувствие и апатия
едновременно.

БИСТРА

Как ще кажем на нашите?

ВЕСЕЛА

Няма да казваш на никой.
На нашите няма да казваш...
Нека си работят спокойно.
Няма нужда да ги притесняваш.
Ще се справим сами... И на Иван
нищо няма да казваш, чуваш ли? Бистра?

Бистра е закрила лицето си с ръце и не може да погледне Весела.

ВЕСЕЛА

Слушай, трябва да се лекувам.
Много ме боли ако не пуша
хероин и не мога да издържам повече...

Бистра е ужасно обърквана и не може да разбере какво точно ѝ казва Весела, която говори много бавно и леко несвързано.

ВЕСЕЛА

Моля те ела с мен при една лекарка...
Не мога да отида сама... Защото...
Просто трябва да има някой с мен...

Весела затваря очи и заспива спокойно. Бистра шокирана от думите ѝ само стои и я гледа, без да може да реагира.

45. ИНТ. КАБИНЕТА НА Д-Р ГЕРДЖЕВА. ДЕН. (ЕСЕН)

Весела и Бистра са седнали на два стола. Срещу тях, на въртящ се стол, седи Д-р Герджева - възрастна, сбръчкана жена с изтерзано лице, която пали цигара от цигара. В пепелника ѝ, освен фасове се виждат и остстъци от козове. Тя почти не поглежда двете момичета пред себе си. Носът ѝ е забит в жълтата рецептурна книжка пред нея. Химикалът ѝ се движи бързо и отработено по листа. Отвреме навреме зловещо изскърцва.

Д-Р ГЕРДЖЕВА

(делово)

Значи вместо хероин вече минаваш на
морфин. Ще го пиеш на хапчета, докато
избиеш абстиненцията. Ето тук има
още шест вида успокоителни хапчета.
На третия ден ще намалиш дозата
и така за десетина дена ще си Ок.

Д-р Герджева рязко къса рецептата от кочана.

Д-Р ГЕРДЖЕВА

300 лева значи ви струва лечението!

Весела вADI пари и ги подава на лекарката, чиято съсухрена ръка поема парите и ги прибира в чекмеджето на бюрото пред нея. От там се показват крайчетата и на други банкноти.

Д-Р ГЕРДЖЕВА

Няма измъкване от хероина, да знаеш...
Само силна воля може да те спаси, Веселке.

Това с хапчетата и морфина е просто
ей така, за всеки случай...

Д-р Герджева подава вече откъснатата рецепта. Весела посяга да я вземе, но докторката я поглежда строго и я дава на Бистра.

Д-Р ГЕРДЖЕВА

Ти ще ѝ даваш дозите и ще държиш хапчетата
при теб, защото тази малката няма да може
да се контролира и ако вземе повече от
предписаното ще умре. Ясно? Разбираш ли ме?
Ще ѝ ги даваш по схемата. Само ти. Разбра ли ме?

ВЕСЕЛА

Да, како, нали ти дадох пари...

Весела припада. Бистра изпада в паника и започва да плаче. Д-р Герджева с апатия поглежда към Весела и Бистра.

Д-Р ГЕРДЖЕВА

Спокойно, нищо ѝ няма, наркоман е все пак.

Бистра вцепенено гледа докторката, докато Весела лежи на стола.

Д-Р ГЕРДЖЕВА

(към Бистра)

Чу ли, бе момиче? Или и ти си на
наркотичета?

БИСТРА

Чух, да.

Д-Р ГЕРДЖЕВА

Те такива като вас, най-много в
някоя канафка да свършат. Вземайте се
в ръце и толкоз. От мен довиждане.

БИСТРА

Аз... Какво да правя сега?

Д-Р ГЕРДЖЕВА

От къде да знам.

Д-р Герджева, вади един фас марихуана от пепелника и го запалва
пред Бистра, от чиито очи капят огромни сълзи.

46. ИНТ. ХОЛ. АПАРТАМЕНТА НА ИВАН. ВЕЧЕР. (ЕСЕН)

Валя е седнала на земята. До нея има чиния с картофена яхния. Бистра ѝ подава вилица и салфетка.

ВАЛЯ
Лельо?

БИСТРА
Да, Валче?

ВАЛЯ
Мама болна ли е?

БИСТРА
Да, мила...

ВАЛЯ
Ще се оправи ли?

БИСТРА
Разбира се!

ВАЛЯ
А тогава защо плаче?

Бистра не може да отговори на този въпрос.

БИСТРА
Коя приказка искаш?

ВАЛЯ
"Алиса в страната на чудесата"

Бистра взима едно малко касетофонче и картонена кутия за обувки, в която има подредени много касети. Всички са надписани на ръка. Бистра изважда една и я пуска на касетофона. Лека, закачлива и в същото време меланхолична музика се разнася от касетофона. Плътен мъжки глас започва да разказва на фона на музиката.

ГЛАС ОТ КАСЕТОФОН
Беше горещ летен ден! В градината на
пейката седеше малката Алиса, и си пееше
на ум една песничка, защото има песнички,
които могат да се пеят и на ум, макар че
не всеки знае това...

Бистра целува Валя по главичката.

БИСТРА

Утре ще дойда да те взема за градина.

ВАЛЯ

Добре, лельо.

Бистра излиза от стаята. Валя хапва от яхнията и продължава да слуша приказката – малката Алиса пее весела песничка. След това бута чинията настрани и се качва на дивана, където Весела лежи с отворени, но безизразни очи. Валя се стгушва в нея. Устните на Валя се движат в синхрон с песничката, която се носи от касетофончето.

ЖЕНСКИ ГЛАС ОТ КАСЕТОФОН

Ла-ла-ла-ла-ла-ла-лаааа

Ах, как искам... Да ида някъде, където
никой не е бил! Но не зная къде е това...
Някъде, където никой не е бил...

МЪЖКИ ГЛАС ОТ КАСЕТОФОН

Алиса дълбоко се замисли, но това не личеше
отдалеч. Трудно е да се познае кога човек
мисли наистина, и кога не.

47. ИНТ. ХОЛ. АПАРТАМЕНТА НА ИВАН.НА ДРУГИЯ ДЕН. (ЕСЕН)

Звук от отваряне на врата. Весела е заспала на дивана. Погледът ѝ блуждае и тя не може да се фокусира, за да разбере какво става. Поглежда към вратата на хола, където стои Иван. До него има куфар, в ръцете си държи чисто ново шарено палто, а на главата си е сложил детска диадема с пружинки.

ИВАН

Какво става тука?

ВЕСЕЛА

А... Ти, не си ли... Не трябваше ли...

ИВАН

Тръгнах по-рано...

ВЕСЕЛА

Бистра ли те извика?

ИВАН

Не, бе... Защо да ме вика Бистра...
Свърших си работата и се прибирам.

Иван забелязва всички хапчета по масата. Весела успява да проследи погледа му. Опитва се да се надигне от дивана, но ѝ е много трудно.

ИВАН
Какви са тия хапове?

ВЕСЕЛА
Еми... ей тука... Пия ги.

ИВАН
Що?

ВЕСЕЛА
Ами щото съм зле.

Иван загрижено се приближава към нея.

ИВАН
Грип ли е?

ВЕСЕЛА
Да.

Иван поглежда към хапчетата, които не приличат на хапчета за настинка.

ИВАН
Грип, а?

ВЕСЕЛА
Не. За нерви са.

ИВАН
Какви нерви, бе?

ВЕСЕЛА
Ами, за нерви са щом ти казвам...
Да си лекувам нервите... Нещо не съм
добре. С нервите не съм добре...

Иван в присъп на ярост ѝ зашлевява силен шамар.

ИВАН
Абе, пикло, ти на кой ги разправяш тия...
От нерви се лекувала. Какво им е на твоите
нерви, а? За какво имаш ти да се притесняваш?
За дъщеря ти, която сестра ти е взела от
градина, щото майка ѝ спи тука по диваните...
или за плащане на сметки, или за хайманосване
с другите мързеливи "майки" да си пазарувате

дрехи. Кое друго момиче на 22 години има всичко,
което имаш ти? Кажи бе, от какво точно си
лекуваш нервите. Кажи, че не разбирам, бе?

Весела продължава да го гледа с изгубен в пространството поглед.
Дишането ѝ е тежко.

ВЕСЕЛА

Пуша хероин всеки ден. Пристрастена съм,
но се опитвам да се лекувам.

Иван я гледа слисано.

ВЕСЕЛА

Имам нужда от помощ... Не от крясъци!

48. ЕХТ. УЛИЦИ. ВЕЧЕР. (ЕСЕН)

Весела крачи бързо по улиците увита в палтото си. Малко след нея
върви Жоро. Опитва се да я настигне.

49. ИНТ. МРЪСНА ТЪМНА СТАЯ. ВЕЧЕР. (ЕСЕН)

Голяма стая боядисана в черно и тъмно зелено. В единия ъгъл има
лампа, от която идва мека светлина. Весела е седнала на земята
върху жълт китеник. До нея е Жоро. Срещу тях са Краси и Милен.
Милен вади една спринцовка.

МИЛЕН

Венозно била ли си си някога?

ВЕСЕЛА

Не.

Милен се засмива и поклаща глава. Краси също се усмихва,
заговорнически.

МИЛЕН

Така много по-силно ще
го усетиш... Гледай как се прави.

Милен отваря нова спринцовка от опаковката, показва на Весела
иглите и капачката, в която се "готви" стафа. Сипва кафевия прах в
капачката и добавя лимон, за да се разтвори. След това малко вода
и с една запалко го "вари". Взима спринцовката, издърпва от
капачката ръждивата течност. Същото прави и Краси. Двамата
едновременно стягат ръцете си с колани и се "оцелват" един друг.
Весела наблюдава всичко много концентрирано. След това си сготвя

сама. Жоро ѝ помага да затегне колана около ръката си, за да може още по-лесно да изпъкнат вените ѝ. Спринцовката на Весела изсмуква хероина от лъжичката. След това доближава иглата до кожата си и...

ЖОРО
Сигурна ли си?

Весела кимва. Иглата "нежно" се забива във изпъкналата вена на бялата ѝ ръка.

ВЕСЕЛА
(v.o.)
Усещането...

Изведнъж от черната стая няма и следа. Жълт слънчев лъч се разнася по цялото ѝ тяло, огрявайки всяка частица от него.

ВЕСЕЛА
(v.o.)
*По-хубаво е от най-мощния оргазъм.
От най-щастливото влюбване. По-хубаво
от образа на детето ти, когато го видиш
за пръв път...*

Лицето на Весела от подпухнало от плач изведнъж се отпуска и става красиво. Лека руменина се появява на бузите ѝ. Устните ѝ стават по-плътни и естествено розови. От торбичките под очите няма и следа.

ВЕСЕЛА
(v.o.)
*Дяволът си знае работата – няма как да не
е хубаво. Свободната воля. Толкова добре
го е измислил. Никой не те кара насила.
Ти сам се протягаш към кафевия прах
и сам си го инжектираш във вените.*

Весела се отпуска все повече, отваря очи. Те са кристално чисти и ясни. Такива не са били от много дълго време. Само зениците ѝ са малки и почти незабележими. Усмихва се.

ВЕСЕЛА
(v.o.)
*Ти просто се подчиняваш на желанието си...
На глупостта, на слабостта и на болнавото
си любопитство, че всичко на този скапан
свят трябва да се опита.*

Ръката на Весела се отпуска на земята и напипва нещо странно. Хиляди песъчинки, които се сливат с края на жълтия китеник. Весела

започва да прекарва пясъка през пръстите си... Усмихва се и се навежда все по-близо до песъчинките, които проблясват като слюда в ръцете ѝ.

CUT TO

50. DREAM SEQUENCE

Весела седи на плажа сама. Ръцете ѝ са заровени в ситния пясък. Слънцето гали лицето ѝ. Тя е красива. Златистата ѝ рокля проблясва магически, по лицето ѝ "играят слънчеви зайчета".

ЖЕНСКИ ГЛАС
(v.o.)
Веси!

CUT TO

51. ИНТ. АПАРТАМЕНТА НА СЕМЕЙСТВО ТОТЕВИ. ХОЛ. ДЕН. (ЗИМА)

Весела е затворила очи. Върху лицето ѝ се отразява едно слънчево "зайче" от часовника на Бистра. Двете са седнали на земята. Около тях са разпилени дрехи и кашони.

БИСТРА
Веси?

Весела леко се сепва и отваря очи. Поглежда към Бистра.

БИСТРА
Чу ли какво казах?

ВЕСЕЛА
Да...

Бистра "строго" я поглежда.

ВЕСЕЛА
Не!

БИСТРА
В "Лебеда" търсят сервитьорки.

ВЕСЕЛА
В "Лебеда"? Как ме виждаш мен там?

БИСТРА
Е...

ВЕСЕЛА

Спокойно, ще се оправя някакси... И ще се омета от тука. Няма да ти досаждам.

БИСТРА

Аз не за това...

ВЕСЕЛА

Нашите да не вземат сега да се върнат?

БИСТРА

Ти защо не им се обадиш, поне веднъж?

ВЕСЕЛА

И за какво да си говорим, бе како? Защо съм се разделила с Иван... Какво да им кажа? Че ми писна от него, че ми е супер скучен, че също както и Тони спря да ме забавлява? Кое от тези неща да им кажа? Или може всичките наведнъж направо?!

БИСТРА

Аз нямах това предвид...

ВЕСЕЛА

Да бе, знам... Ама не ми се говори по телефон просто!

Бистра вижда цветното палто, Весела проследява погледа ѝ.

ВЕСЕЛА

От Иван. Каза да го задържа за спомен.

Весела започва да се смее.

БИСТРА

Ти си добре, нали?

ВЕСЕЛА

Ами, да! Нали виждаш. Много съм добре!

БИСТРА

Значи наистина действа лечението на онази докторка!

ВЕСЕЛА

Да, страхотно е... Много действа... Супер е...

52. ИНТ. РЕСТОРАНТ "ЛЕБЕД". ОБЕД. (ЗИМА)

Весела облечена в строга униформа работи като сервитьорка в шиказен за времето си ресторант. Бели покривки, изискани дами, пиещи бяло вино и мутри с дебели ланци са заобикалящата среда. Весела умело се движи с таблата, усмихва се на клиентите. Но когато се обръща с гръб, виждаме вледененото ѝ лице. Мускулите на лицето ѝ нервно потрепват. По челото ѝ избиват едри капки пот. Ръката ѝ, носеща подноса, започва да трепери. Зениците ѝ са разширени. Весела тревожно се оглежда дали някой не я наблюдава. Изпълнява поръчката и концентрирано сервира на клиентите. Когато приключва с тях, почти тичешком оставя таблата на бара и се насочва към задната част на ресторанта.

53. ИНТ. ТОАЛЕТНА. РЕСТОРАНТ. ОБЕД. (ЗИМА)

Весела влиза в сужебната тоалетна и заключва вратата след себе си. Затваря се в една от кабинките. Тоалетната няма нищо общо с изискания ресторант. Плочките са изпочупени. Всичко е като залято с ръжда. Весела си "сготвя" хероина. След това навива ръкава на ризата си. Върху ръката ѝ има черта от множество дупчици. Тя сваля колана си и стиска ръката си. Движенията ѝ са отработени и резки. Прецизно поставя иглата до последната точица и я забива. Ръждивата течност от спринцовката се смесва с част от нейната кръв, след което буталото влива във вените ѝ хероина. Весела за секунди се успокоява. Диша спокойно и дълбоко, тананикайки си **ПЕСЕНТА**.

54. ИНТ. ТОАЛЕТНА. РЕСТОРАНТ. ОБЕД. (ЗИМА)

Вратата на служебната тоалетна е затворена, но **ПЕСЕНТА** все още звучи. Изведнъж рязко спира и вратата се отваря. Весела излиза от тоалетната все едно нищо не се е случило. Тя изглежда добре и освежена. В това време **БАРМАНЪТ** нахлува в помещението. Сепва се като вижда Весела. Лицето му е плувнало в пот. Двамата нищо не си казват, само разменят погледи. Весела се връща на работа, а барманът се затваря в тоалетната.

55. ЕХТ. РЕСТОРАНТ. ОБЕД. (ЗИМА)

Весела пуши цигара пред ресторанта. Облечена е с палтото си. Оглежда се. На паркинга пред ресторанта спира лъскава кола, от която излиза шефа на ресторанта **ЛЕНИ (40)** със слаба и висока фигура, с красиво и загадъчно лице. Като вижда Весела широко се усмихва и въпреки студа спира за малко при нея.

ЛЕНИ
Весела! Пак ли събра
най-големия бакшиш?

Весела се усмихва и вдига рамене.

ЛЕНИ
Как си?

ВЕСЕЛА
Добре съм, благодаря. Вие?

ЛЕНИ
Може на "ти" да си говорим.

Той ѝ се усмихва закачливо, Весела го поглежда. Лени, като че ли е по-близо до нея отколкото трябва. В този момент колата на Жоро - стар опел Астра - спира пред заведението. Весела се дърпа леко назад.

ВЕСЕЛА
Аз ще тръгвам. Довиждане.

ЛЕНИ
До утре.

Лени влиза в заведението, а Весела в колата на Жоро.

56. ИНТ. КОЛАТА НА ЖОРО. ПРЕД ЛЕБЕДА. ДЕН (ЗИМА)

Весела влиза в колата и тръгва да целува Жоро, който я гледа на кръв.

ВЕСЕЛА
Какво?

ЖОРО
Какъв е този?

ВЕСЕЛА
Шефа ми.

ЖОРО
Ясно.

ВЕСЕЛА
Какво е ясно?

ЖОРО

От него ли са ти "големите бакшиши"?

Весела удря шамар на Жоро, който само навежда глава.

ВЕСЕЛА

Извинявай. Ела тук.

Весела целува Жоро. Той леко се дърпа в началото, но после се оставя. Целуват се, след което се отделят един от друг. Тя му се усмихва.

ВЕСЕЛА

Жълтото ми чудовище...

Весела се вглежда в очите му.

ВЕСЕЛА

За малко да ме хванат днес.

Весела поклаща глава, очите ѝ изведнъж стават тревожни.

ВЕСЕЛА

Трябва да спра, знам, че трябва...
Заради Валя и...

Очите на Весела се пълнят със сълзи, а Жоро я гали по лицето.

ЖОРО

И аз искам да спреш... Но не искам
да гледам как те боли...

ВЕСЕЛА

Толкова много те обичам...
Само още веднъж, за последно?

Жоро ѝ се усмихва.

ЖОРО

За последно!

Колата изсвистява и тръгва по заледеления път.

57. ИНТ. СЪЛБИЩЕ. ДЕН. (ЗИМА)

Жоро върви първи, а Весела след него. Двамата слизат по стълбите докато не стигат подземния етаж с мазетата. Жоро потропва три пъти на метална врата. Звучи като парола. Отваря му младо момче, на около 20 години, видимо надрусан.

58. ИНТ. ХОЛ. АПАРТАМЕНТА НА ДИЛЪРИТЕ. ДЕН. (ЗИМА)

Весела и Жоро влизат в помещението. Стените са тъмни и олущени. Има няколко дивана по които лежат непознати момчета и момичета, всички на възраст около 20 години. Върху масата са разпилени капачки, спринцовки и всякакви "инструменти". Дилърът, с прякор МЕЧО, който отвори вратата, ги подканя да седнат на малки табуретки. Възрастен мъж на инвалидна количка гледа Весела изпитателно.

МЪЖ НА ИНВАЛИДНА КОЛИЧКА
Взимала ли си?

ВЕСЕЛА
Да.

МЪЖ НА ИНВАЛИДНА КОЛИЧКА
Колко искаш?

ВЕСЕЛА
Половинка.

МЪЖ НА ИНВАЛИДНА КОЛИЧКА
Абе, момиче, много е силен материла.

ВЕСЕЛА
Ами по принцип по толкова си...

МЪЖ НА ИНВАЛИДНА КОЛИЧКА
Добре! Ама те предупреждавам,
че е много силен...

(провиква се към другата стая)

Ивано, донеси четвъртинка, ма.

През това време Мечката, е извадил чиста спринцовка, която подава на Весела. В стаята влиза Ивана – жена на средна възраст, с опустошено от хероина лице и руса, небоядисвана скоро коса, под която ясно прозират белите ѝ коси.

МЕЧО
Хайде бе, мамо.

ИВАНА

Тука съм, бе келеш.

МЪЖ НА ИНВАЛИДНА КОЛИЧКА
Давай й го, че много народ станахме.

ИВАНА
Тука ли ще се целиш?

ВЕСЕЛА
Ако може.

ИВАНА
Може бе... То иначе как ще си уцелиш
вената в тоя студ.

Весела си приготвя дозата. Изсмуква със спринцовката течността от лъжичката. Няколко пъти не може да се уцели, но накрая успява. Влива хероина във вените си и изведнъж пада от табуретката като покусена. Около нея настава паника. Всички започват да крещят. Дремещите на дивана момчета отварят очи, едно от тях рязко става и се спуска към Весела, която си е глътнала езика и се задушава. Момчето бърка с пръсти в гърлото й. Жоро го няма в стаята, изглежда е избягал, когато настава суматохата около Весела.

МЪЖ НА ИНВАЛИДНА КОЛИЧКА
Остави я тая проста наркоманка, бе.

ИВАНА
Не се занимаваме с такива боклуци тука.

МЪЖ НА ИНВАЛИДНА КОЛИЧКА
Остави я, ти казвам, бе... Спокойно!
Ако пукне ще я хвърлим в кофата пред входа.

МЕЧКАТА
Никой няма да я потърси и без това...

Едно от момчетата се заглежда във Весела, която въпреки опитите на своя спасител все още се гърчи с глътнат език.

МОМЧЕ
Аз я знам, бе... Тя живее в моя квартал.

МЪЖ НА ИНВАЛИДНА КОЛИЧКА
Голяма работа.

МОМЧЕ
Май има дете...

МЪЖ НА ИНВАЛИДНА КОЛИЧКА
Ей, Мечо, помогни на майка ти да й

тарашите чантата на тая отрепка.

Мечо и Ивана взимат чантата на Весела и я обръщат върху пода. Събират всички пари и по-ценни вещи. Ивана се приближава към Весела и къса златното синджирче от врата ѝ. Момчето все още се бори да я спаси, но вече не ѝ бърка в гърлото, а ѝ бие шамари.

МЪЖ НА ИНВАЛИДНА КОЛИЧКА
Остави я, бе... Остави я да умре
тая долна отрепка.

Изведнъж Весела отваря очи. Не разбира къде е и какво ѝ се случва.

МЪЖ НА ИНВАЛИДНА КОЛИЧКА
Ама, курво долна, като не си знаеш мярката -
защо се друсаш, ма!

ИВАНА
Ако беше пукнала, какво щяхме да те правим,
парцал мръсен. Тука да не ти е бардак.

Тялото на Весела е неподвижно, само очите ѝ шарят в различни посоки. В погледа ѝ се чете отчаяние, обърканост и апатия едновременно. Гласовете на дилърското семейство постепенно избледняват и потъват някъде другаде.

**59. ИНТ. АПАРТАМЕНТА НА СЕМЕЙСТВО ТОТЕВИ. НОЩ. ТРИ ДНИ ПО-КЪСНО
(ЗИМА)**

Весела се прибира в апартамента. Цялата е мръсна, косата ѝ е спластена. Влиза и вижда сестра си и Тони седнали на дивана. Лицето на Бистра е подпухнало. Очите ѝ са червени. Весела вижда Тони, който е като вцепенен.

ВЕСЕЛА
Ти какво правиш тук?

Весела се обръща към Бистра.

ВЕСЕЛА
Какво става, како?

БИСТРА
Какво става?!

ВЕСЕЛА
И аз това питам?

БИСТРА

Три дни те няма, не ходиш на работа
не взимаш Валя от градина и никой не
знае къде си...

Бистра очаква отговор от Весела, която обаче не казва нищо.

БИСТРА

Чаршафите ти са целите в кръв.

ВЕСЕЛА

Той защо е тук?

БИСТРА

Защото всички се тревожим за теб.

ВЕСЕЛА

Аха...

БИСТРА

Пак си започнала, защо не ми каза?

ВЕСЕЛА

Какво да ти... Какво съм започнала?

БИСТРА

Веси, моля те не ме лъжи...

Весела поглежда към събраните на топка чаршафи в единия край на дивана. По тях има тънки следи от кръв.

ВЕСЕЛА

Не, това е друго... Аз... Съм добре.

Бистра започва да плаче. Весела не може да се държи на краката си и ляга на земята. Тони наблюдава цялата сцена без да може да реагира. За него това е истински шок.

БИСТРА

Моля те, Веси, спри да го правиш.
Ела легни на дивана, моля те.

ВЕСЕЛА

Не, добре съм... Наистина.

Тони нежно се опитва да я вдигне от земята.

ТОНИ

Веси, стани моля те.

ВЕСЕЛА
Не ме пипай бе, сектант.

БИСТРА
Моля те, Веси, трябва да спреш!
Заради Валя, заради мен..
Намерих и спринцовките ти.. Моля те.

ВЕСЕЛА
Ама аз не разбирам, в
какво ме обвиняваш сега?

БИСТРА
Хайде да отидем пак при онази докторка и..

ВЕСЕЛА
Не. Там не стъпвам повече.

БИСТРА
Как да ти помогем кажи?

ВЕСЕЛА
Няма за какво да ми
помагате.. Аз се справям.

БИСТРА
(в истерия)
Не издържам повече! Защо просто
не се самоубиеш и не
спреш да разочароваш всички!

Валя е влязла сънena в хола.

ВАЛЯ
Мамо!

Бистра закрива устата си с ръка. Плаче. Тони се опитва да я утеши.

ВЕСЕЛА
Ела, Валче. Ела да се гущнеш в мама.

Валя без да се колебае се свива на кълбо на пода и се стушва до майка си, която веднага заспива. Очите на Валя, пълни с въпроси гледат към Бистра и Тони.

60. ИНТ. АПАРТАМЕНТА НА СЕМЕЙСТВО ТОТЕВИ. ХОЛ. ДЕН. (ЗИМА)

Весела се събужда на дивана. Оглежда се. Валя я няма. Слънцето е високо. Весела бавно става и отива към кухнята.

61. ИНТ. АПАРТАМЕНТА НА СЕМЕЙСТВО ТОТЕВИ. КОРИДОР. ДЕН. (ЗИМА)

Весела минава през коридора, където вижда три големи куфара до вратата. От кухнята се чуват женски гласове. Весела бавно се приближава към кухненската врата, която е леко открената. През процепа тя вижда майка си ВЕЛИЧКА и Бистра, които са седнали на кухненската маса. Майка ѝ е закрила лицето си с ръце, Бистра е подпукнала от плач.

62. ИНТ. АПАРТАМЕНТА НА СЕМЕЙСТВО ТОТЕВИ. КУХНЯТА. ДЕН. (ЗИМА)

Весела влиза в кухнята. Величка и Бистра спират да говорят и само я гледат. Весела сядна на третия стол.

ВЕСЕЛА

Майко, какво става?

Величка поглежда Весела, която няма нищо общо с детето, което е оставила преди да замине и избухва в плач.

ВЕЛИЧКА

Весе, Весе... Какво е станало.

ВЕСЕЛА

Какво да е станало?

Весела поглежда с озлобление към Бистра, която свежда глава.

ВЕСЕЛА

Аз съм наркоманка, майко.

ВЕЛИКА

Дай да ти видя ръцете.

Весела навива ръкави и показва ръцете си, които са целите надупчени и посинени от убожданията.

ВЕЛИКА

Ох, Господи!

Величка закрива уста с ръка, за да не извика.

ВЕЛИКА

От кога е това?

Бистра и Весела отговарят едновременно.

БИСТРА
Малко след като заминахте.

ВЕСЕЛА
От две години.

ВЕЛИКА
Кой знае за това?

БИСТРА
Само ние.

ВЕСЕЛА
Всички.

ВЕЛИКА
Господи. Какво ще кажат
хората, Господи?! Какво ще правим.

Въздуха ѝ свършва и тя се опитва да диша дълбоко, но ѝ е много
трудно.

БИСТРА
Майко!

Весела не може да помръдне. Бистра прегръща майка си.

ВЕСЕЛА
Съжалявам.

БИСТРА
Съжаляваш?!

ВЕСЕЛА
Какво искаш да кажа?

БИСТРА
Искам да спреш да лъжеш, ето това
искам. Искам да се прибера и да
знам, че Валя е добре.

ВЕСЕЛА
Какво ѝ е на Валя?

БИСТРА
Ти наистина ли не си даваш сметка
или какво?

ВЕСЕЛА
Не, не си давам!

ВЕЛИКА
Стига! Край! Бистра, трябваше
по-рано да ми се обадиш.

БИСТРА
Сега аз съм виновна, така ли?

Велика не знае какво да отговори.

ВЕЛИКА
Ще се борим. Ще се лекуваш, Веси
и ще се оправиш!

БИСТРА
Да... Колкото се оправи преди.

ВЕЛИКА
Този път ще отидеш в клиника... Ще се оправиш.
Ще се борим, и ще се оправиш.

Весела уплашено гледа майка си и сестра си, която избягва погледа й.

63. КЛИНИКА ЗА ЛЕЧЕНИЕ НА НАРКОЗАВИСИМИ. ДЕН. (ЗИМА)

Малка страда наскредин планината, обградена от борове. Навсякъде има прясно навалял сняг. Бяло е. Толкова бяло, че изгаря очите. Весела пуши на двора. Изглежда отчаяна. Огромни сенки са превзели лицето й. Погледът й е мъртъв. ДОКТОР с бяла престилка излиза от клиниката и се приближава до нея.

ДОКТОР
Хайде, Весела. Трябва да се
прибиращ.

Весела без да отчита никаква емоция се обръща и влиза в клиниката.

63А. ИНТ. КЛИНИКА ЗА ЛЕЧЕНИЕ НА НАРКОЗАВИСИМИ. НОЩ.

Весела гледа през прозореца, навън всичко е покрито със сняг. Тя започва да нервничи и да обикаля стаята. Не може да си намери място. Креши, след което рязко отваря прозорец и скача.

64. ЕХТ. КЛИНИКА ЗА ЛЕЧЕНИЕ НА НАРКОЗАВИСИМИ. НОЩ. DREAM SEQUENCE (ЗИМА)

Една лампа осветява табелата, на която пише "КЛИНИКА ЗА ЛЕЧЕНИЕ НА ЗАВИСИМОСТИ". Клинката е затрупана от сняг. Нощните лампи осветяват падащите снежинки. Тихо е. Весела скача. Приземява се,

без никакви поражения, все едно е скочила от ниска пейка. Весела поглежда към снежинките. След това прескача оградата. От другата страна, под една улична лампа, я чака Жоро. Весела се затичва към него и се хвърля в обятията му. Целува го. Снежинките се сипят над тях, полепвайки по клепачите и лицата им. Двамата се гледат влюбено. Жоро навива ръкава на блузата ѝ и забива спринцовка пълна с ръждив хероин. Весела се усмихва и затваря очи. От бялата ѝ красива ръка една тъмно червена капка кръв се отделя и пада върху снега. Кристалчетата я поемат и тя се оформя като красива паяжина. Снежинките танцуват и покриват лицата на Весела и Жоро. Снежинки. Снежинки. Снежинки. Весела се отпуска и пада върху пухкавия бял сняг, усмихната и щастлива. Остава снежинките нежно да се сипят върху нея. Завърта се на една страна и затваря очи все още усмихната...

CUT TO

65. ЕХТ. ВХОД. АПАРТАМЕНТА НА СЕМЕЙСТВО ТОТЕВИ. СУТРИН. (ЗИМА)

Весела усмихнато спи върху заснежена повърхност. Ден е. Снегът е спрял да вали. Всичко свети. Лицето на Весела е посиняло и мръсно. Косата ѝ е спластена и покрита със сняг. Чифт дамски ботуши спират до главата ѝ.

ЖЕНСКИ ГЛАС

(o.s.)

Веси?

Величка е застанала пред Весела, която е легнала пред входната врата на блока. Цялата е покрита с кал, а косата ѝ е заскрежена и мръсна. Едри сълзи бликат от очите на Величка, която парализирано стои пред дъщеря си и не знае какво да направи. Очите ѝ шарят във всички посоки.

Весела бавно отваря очи и се усмихва.

ВЕСЕЛА

Дойдох си, майче! Чиста съм.

Величка плаче и се оглежда.

ВЕЛИКА

Господи!

66. ИНТ. ХОЛ АПАРТАМЕНТА НА СЕМЕЙСТВО ТОТЕВИ. ДЕН. (ЗИМА)

Велика е прегърнала Весела. И двете не говорят, но сълзи се стичат по лицата им.

67. ИНТ. РЕСТОРАНТ "ЛЕБЕДА". ДЕН. (ЗИМА)

В ресторанта все още няма клиенти. Само една маса е заета – на нея седят Весела и Лени. Той я гледа изпитателно.

ЛЕНИ

Соленичко ми излезе
твоего боледуване, Весела...

ВЕСЕЛА

Съжелявам... Бъбреци! Нама как
да се предвиди...

ЛЕНИ

Няма, нали?

Лени, потропва по масата. Напрежението ескалира.

ЛЕНИ

Истината е, че клиентите питат
за теб... Не знам как ги работиш,
но мен това ме устройва.

Весела се усмихва.

ВЕСЕЛА

Това означава ли, че...?

ЛЕНИ

Означава, че ако още веднъж те
свият бъбреците изхвърчаш окончателно.

ВЕСЕЛА

Благодаря.

ЛЕНИ

Обличай си униформата.

Весела става от масата, Лени я проследява с поглед.

68. ЕХТ. ЗАСНЕЖЕНА ГРАДИНКА / ПАРК. ДЕН. (ЗИМА)

Весела и Валя играят в снега. Валя пада и прави "ангелчета". Весела се опитва да е усмихната, но по пребледнялото ѝ лице се четат тревога. През цялото време се оглежда. По лицето ѝ избива пот. Очите ѝ се пълнят със сълзи. Гледа Валя, която изглежда щастлива. Зъбите на Весела започват да тракат. В този момент се появява Жоро. Весела се вкопчва в него.

ЖОРО
Извинявай.

ВЕСЕЛА
Повече никога не го прави.

ЖОРО
Чаках го супер много време,
какво съм виновен?

ВЕСЕЛА
Къде е колата?

Жоро кимва в посока на колата.

ВЕСЕЛА
Валя, хайде тръгваме.

Валя без да се противи спира да играе в снега и хваща майка си за ръка. Тримата тръгват към колата на Жоро.

69. ИНТ. КОЛА. УЛИЦА. СЪЩИЯ ДЕН. (ЗИМА)

Жоро отключва колата си. Весела слага Валя на задната седалка. Зъбите на Весела започват да тракат, капки пот избиват по челото ѝ. Тя се опитва да овладее болката, но ѝ е много трудно. Издава тихи стонове, които карат Валя да замръзне. Жоро хваща ръката ѝ.

ЖОРО
Вес?

ВЕСЕЛА
Слушай... Адски ми е зле.

Жоро я поглежда. Весела цялата се тресе от абстинентна криза.

ВЕСЕЛА
Няма да издържа до вкъщи...
Не мога да дишам.

Очите на Весела се пълнят със сълзи, които тя се опитва да преглътне. Жоро изважда на таблото всичко и започва да "готви" за Весела.

ВЕСЕЛА
Валя, ... Мама трябва да си вземе
лекарството, защото... Иначе много
ще я боли, нали... Нали, Валя?

ВАЛЯ
Да, мамо...

Весела взима спринцовката, дори не смее да се обърне назад към Валя, която за първи път вижда как майка ѝ си слага "лекарството". Очите на Валя са огромни и цялото ѝ внимание е насочено към майка ѝ. Весела се бори с ужасяващото чувство за вина, изписано на лицето ѝ, но абстиненцията ѝ е толкова силна, че зъбите ѝ започват да тракат все по силно.

ВЕСЕЛА
Валя,... Моля те, бъди добро момиче
и си затвори очите.

Валя си затваря очите, а Весела забива спринцовката в ръката си. Успява да се уцели от третия път. Валя обаче е отворила очите си и гледа ужасено майка си, която вече не изпитва болка и лицето ѝ от изкривено подобие на нея се връща към нормания си вид. Жоро хваща ръката ѝ. Спринцовката стърчи от ръката на Весела, която обляга главата си назад. Валя затваря очи и силно ги стиска.

CUT TO

70. ИНТ. КОЛА. УЛИЦА. СЪЩИЯ ДЕН. 2 ГОДИНИ ПО-КЪСНО. (ЗИМА)
ВИЗУАЛНА ПРОМЯНА

Валя отваря рязко очи. Весела е облегла главата си на седалката. Косата ѝ е на пластове и черна, отслабнала е още и под очите ѝ има тъмни кръгове. Валя е с две години по-голяма, а Жоро си е "същия", сякаш него времето не го е променило. От ръката на Весела пак стърчи спринцовка, а Жоро нежно я гали без да поглежда към Валя, която ги наблюдава от задната седалка.

71. ИНТ. РЕСТОРАНТ "ЛЕБЕДА". ВЕЧЕР.

Весела бързо влиза в ресторанта и отива да се облича. Лени е седнал на бара, пие кафе и чете вестник.

ЛЕНИ
Закъсняваш!

Весела се обръща и го поглежда.

ВЕСЕЛА
Имаше задръстване.

ЛЕНИ
Имаше ли?

Весела нищо не казва. Лени ѝ прави жест да отива да се облича. И остава загледан след нея.

72. ИНТ. АПАРТАМЕНТА НА СЕМЕЙСТВО ТОТЕВИ. КУХНЯ. ДЕН. (ЗИМА)

Весела си "готви" хероин в кухнята, събира го със спринцовката, когато се чува отваряне на врата. Весела прибира всичко, слага спринцовката в джоба си точно навреме, за да не я види майка ѝ, която влиза в кухнята. Величка влиза с покупки от магазина, които слага на масата и започва да прибира по рафтовете и в хладилника. Весела я наблюдава безмълвно. Нервна е. Абстиненцията започва да я хваща и е много трудно да го крие. Прибирайки продуктите, Велика вижда лъжицата, с която Весела си е "готвила". От очите ѝ започват да капят едри сълзи.

ВЕЛИКА
Ти ми обеща...

ВЕСЕЛА
Какво има сега?

Велика започва да плаче.

ВЕЛИКА
Махай се от тука.

ВЕСЕЛА
Абе майко, какво ти става.

ВЕЛИКА
Махай се! Не искам да те
виждам повече... Ще викна
баща ти, той да се занимава с теб.

ВЕСЕЛА
Няма за какво да го притесняваме.

ВЕЛИКА
Като толкова искаш да не ни притесняваш
просто спри. Защо ни опозоряваш така?

ВЕСЕЛА
Само за това те е грижа, нали?

ВЕЛИКА
Как не те е срам? Заради теб
останах и без двете си деца.

ВЕСЕЛА
Това какво означава?

ВЕЛИКА

Много добре знаеш какво означава.
Заради теб Бистра замина да мизерства
в Германия. Заради теб не мога да я
виждам. Всичко съсипваш..
Сигурно и Валя ще умориш.

Весела удря шамар на майка си, която не може да реагира и я гледа
с обезумял поглед. След това излиза от стаята.

73. ИНТ. АПАРТАМЕНТА НА СЕМЕЙСТВО ТОТЕВИ. КОРИДОР. ДЕН. (ЗИМА)

Весела затръшва кухненската врата и я заключва с ключа, който е на
нея. От другата страна на вратата Величка блъска и я кара да
отвори. Весела е много нервна и се тресе. Опитва се да уцели вена,
но не успява и решава да си я бие във врата. Мигновено се
успокоява, припаяйки си **ПЕСЕНТА**.

74. ИНТ. БОКСОНИЕРА. ДЕН. (ЗИМА)

Празен апартамент, само на замаска. На пода има балатум. Весела и
баща ѝ РУМЕН стоят в центъра на стаята. Баща ѝ подава ключове. Той
е разтревожен, но се опитва да го прикрива.

РУМЕН

Ето, Веселке... Това е, с което можем
да ти помогнем... Оттук нататък трябва
да се оправяш както ти си знаеш..

ВЕСЕЛА

Майка защо не дойде?

Очите на Румен са пълни със сълзи.

РУМЕН

Ние... Имахме такива надежди за теб...

ВЕСЕЛА

Вече ги нямате, така ли?

РУМЕН

Зарежи ги тези работи и се хвани да
учиш, моля те.

ВЕСЕЛА

Кои работи, бе тате?

РУМЕН

Веселке, ... Недей...

ВЕСЕЛА
Недей какво?

Едри сълзи капят от очите на Румен. Той не може да продължи.

РУМЕН
Моля те, дай Валя на Тони, докато...

ВЕСЕЛА
Ако се опитате да ми вземете Валя
ще си бия двойна доза.

75. ЕХТ. ГРОВИЩА. ДЕН. (ЗИМА)

Гробищен парк покрит със сняг. Весела се приближава до един дървен кръст, на който пише Милен Киров. До гроба покрит с прясна пръст е седнала Краси, която е с бледо като на мъртвец лице. Погледът ѝ е разфокусиран. Говори бавно, носово и несвързано.

КРАСИ
А,... ето и любимата ми Весела!

Весела се приближава до нея.

КРАСИ
Ако някой можеше да се измъкне от
тези лайна, това беше той. Щом като
и той не успя, какво остава за нас?

Весела поглежда към Краси, която леко олюлява главата си като в летаргичен танц. След това погледа на Весела се пуска по дървения кръст с изписаното име на Милен.

76. ИНТ. БОКСОНИЕРА. ДЕН. (ЗИМА)

Тони и Весела вкарват стар диван във все още празния апартамент. Слагат го по средата на стаята и като че ли вече няма място за нищо друго.

ВЕСЕЛА
Благодаря. Ще ти го върна
като се закрепя малко...

Весела сяда на дивана, изглежда замислена. Тони я гледа, след това сяда до нея. Хваща ръката ѝ. Тя не смее да го погледне в очите.

ТОНИ
Хайде да се помолим.

ВЕСЕЛА

Тони,... Няма смисъл.
Диванът е достатъчен.

77. ИНТ. РЕСТОРАНТ. ДЕН. (ЗИМА)

Весела подрежда вилици и салфетки от плат върху една маса. Заведението все още не работи, няма клиенти. Целият персонал подготвя ресторанта за началото на работния ден. От кухнята излиза Лени облечен както винаги в черен костюм и със златно синджирче на врата, което завършва с голям златен кръст. На ръката му виси златна верижка и скъп часовник. Той се оглежда.

ЛЕНИ

Весела?

Весела се обръща. Той ѝ прави жест с пръст да отиде при него. Весела оставя салфетките, които държи в ръка върху масата. Лени се е подпрял на бара, зад който барманът подрежда разни чаши и с едно око следи какво става. Весела се доближава до него.

ВЕСЕЛА

Да, Лени?

ЛЕНИ

Весела,... Ти от колко време работиш тук?

ВЕСЕЛА

Две години. Защо?

ЛЕНИ

Цели две години... Хм...

Весела объркано гледа Лени. Той барабани по масата, замислен. После поглежда към Весела.

ЛЕНИ

"Веднъж ученикът попитал Стареца:
Как да се науча да разпознавам хората -
на кого мога да се доверя и от кого
да се пазя? Старецът казал: Страхувай се
най-много от тези, които се прикриват.
Тези, които пред теб ти се кланят,
кълнат ти се във вярогност и те прегръщат -
от тях трябва да се пазиш най-много!"

Весела не помръдва.

Лени е фокусирал проникателния си поглед върху нея.

ЛЕНИ
Знаеш ли я тази притча?

ВЕСЕЛА
Не.

ЛЕНИ
Весела, ти какво прави
вчера в "Севастопол"?

ВЕСЕЛА
Нищо! Какво да правя?

Лени поклаща разочаровано глава.

ЛЕНИ
Пак ще те попитам, може пък втория път
отговора ти да е различен... Весела,
ти какво прави вчера в "Севастопол"?

Сърцето на Весела започва да бие лудо. Тя не отговаря.

ЛЕНИ
Ти друсаш ли се, бе красавице?

ВЕСЕЛА
Глупости!

ЛЕНИ
Ей, ... Внимавай как ми говориш.

Весела се сепва от резкия тон на Лени. До сега никога не го е виждала в такова състояние.

ЛЕНИ
Свали си самото.

В настъпилата тишина, сърцето на Весела пулсира с цялото ѝ тяло. Тя бавно си разкопчава самото. Всички останали сервитьорки и бармани са спрели каквото правят и са насочили погледи към нея. Весела остава по риза.

ЛЕНИ
Навий си ръкавите.

Весела бавно си навива ръкавите. Цялата е почервенияла от срам. Изпод безупречно белия ръкав ръката ѝ изглежда пурпурно синя, с множество кървави малки дупки. Лени изпитателно гледа Весела, която не смее да кръстоса поглед с неговия.

ЛЕНИ
Събирай си нещата и си тръгвай.

Панически страх обзема Весела. Тя се опитва да преглътне сълзите, които пълнят очите ѝ.

ВЕСЕЛА
Лени, ... Аз...

ЛЕНИ
Имам правило – с наркомани не се занимавам.

ВЕСЕЛА
Моля те, Лени...

Лени гледа Весела – в погледа му се прокрадва съжаление, но той остава верен на принципите си.

ЛЕНИ
Весела, ... Тръгвай.

Весела успява да сдържи сълзите си и тръгва към изхода на ресторанта. Всички погледи са насочени към нея.

77А. ЕХТ. УЛИЦИ. ДЕН.

Весела върви из улиците, видимо разстроена.

78. ИНТ. БОКСОНИЕРА. СЪЩИЯ СЛЕДОБЕД. (ЗИМА)

Весела се прибира и трескаво търси нещо в кутия за обувки, намира едно пакетче с хероин. Отваря го. Гледа го. Замисля се за секунда и след това отваря още едно.

ВЕСЕЛА
Майка му стара.

Весела изсипва две пакетчета в лъжицата. Пали със запалка. Пламъкът обхваща лъжицата като впримчено животно в клетка.

79. ИНТ. БОКСОИНИЕРА. НОЩ. (ЗИМА)

Боксониерата е обзаведена изключително скромно. Един диван, маса и някакъв гардероб. Весела и Жоро седят един срещу друг зад дивана, на който спи Валя и се гледат. Пред тях са разпилени спринцовки, игли и няколко бели пакетчета.

ВЕСЕЛА

(говори тихо)

Защото е два пъти по-малко, затова те питам...
Ей, погледни ме. Какво става, бе копеленце?
Отговори ми веднага или сериозно ти казвам –
ще изпотроша цялата къща и не ми пука, че
Валя спи. Чакам!

Жоро е навел глава и не поглежда Весела в очите. Тя от своя страна се опитва да е категорична, но си личи, че не може. Жоро я погалва, а Весела се бори с желанието да си дръпне ръката. Жоро ѝ действа по някакъв странен начин. И двамата го знаят.

ВЕСЕЛА

Каж ми, бе човек! Само ми
кажи. Не искам да ме лъжеш.

ЖОРО

Бия си, да. И си взимам от твоя.

Весела навежда глава.

ВЕСЕЛА

Не, не, не... Моля те! Само това не!

Жоро е гузен, сяда до нея и я прегръща.

ВЕСЕЛА

Защо? Защо? Искам да спреш. Обещай ми,
че ще спреш, моля те. Не знаеш в какво
се забъркваш, моля ти се спри. Спри докато
е време, моля те. Не искам и ти да
потъваш заедно с мен, остави ме сама
да си гния, моля те. Обещай ми. Обещай,
че ще спреш. Обещай ми, моля те!

ЖОРО

Искам веднъж заедно да го направим и
после спирам... Обещавам ти.

Весела го гали по лицето, цялата обляна в сълзи. Жоро също плаче.

80. ИНТ. БОКСОИНИЕРА. НОЩ. (ЗИМА)

В стаята е тъмно. Весела и Жоро седят голи един срещу друг наполовина в мрак. Само ръцете им са стегнати с колани, двамата се "уцелват" едновременно. В счупеното огледало зад тях отраженията им изглеждат още по-слаби и измъчени. Огледалната повърхност започва да се променя...

CUT TO

81. DREAM SEQUENCE

Весела и Жоро са заобиколени от множество огледала. Отраженията им се раздвойват и разтрояват подвластни на калейдоскопичните повърхности на огледалата. Двамата правят любов. Телата им са красиви и жизнени. Различни части от тях се виждат в различните калейдоскопични стъклъца – устните им, които нежно се докосват; пръсти, които галят красиви ръце, без белези. Погледите им не се отделят един от друг. Жоро прошепва нещо на ухото на Весела, тя затваря очи. Той се навежда и целува крайчето на ухото ѝ. Калейдоскопите изведнъж изчезват, един след друг и се откриват отраженията им в счупеното огледало...

CUT TO

82. ИНТ. БОКСОИНИЕРА. НОЩ. (ЗИМА)

Весела и Жоро са голи и вкопчени един в друг. Приличат на топка – съвкупност от крака и ръце. Като едно цяло са. Гръбнакът на Весела е извит като дъга – толкова е слаба, че всеки кокал по тялото ѝ се вижда. До тях има разпилени "инструменти". Вместо стонове – само дишането им издава, че извършват някако физическо действие. На дивана легнала, но с отворени и будни очи е Валя, която тихо ги наблюдава.

83. ИНТ. УЧИЛИЩЕТО НА ВАЛЯ – КЛАСНА СТАЯ. СЛЕДОВЕД. (ЗИМА)

Учителка на средна възраст разпалено обяснява нещо за общата дисциплина в класа. Класната стая е пълна с родители и деца. Между тях са Весела и Валя, които са седнали една до друга на чина. Весела се опитва да бъде концентрирана в това, което говори учителката, но ѝ е много трудно. Изведнъж главата ѝ просто се строполясва върху чина. Настава тишина. Всички се втренчват в тях. Очите на Валя се пълнят със сълзи. Тя побутва нежно майка си.

ВАЛЯ
Мамо?

УЧИТЕЛКАТА
Валя, всичко наред ли е?

ВАЛЯ
Да... Майка ми... Мамо!

Валя разтърсва по-силно майка си, Весела изведнъж сякаш се сепва и се изправя.

ВЕСЕЛА
Да? Какво става?

Весела поглежда изплашената Валя, след това погледите на всички родители към нея. Прегръща Валя и се опитва да се усмихне.

ВЕСЕЛА
Всичко е наред. Просто
карам нощни смени. Това е.

Всички бавно отместват поглед от нея, а учителката се връща към "рапорта" за поведението на учениците. Весела прегръща Валя, която е повече от засрамена.

84. ИНТ. БОКСОНИЕРА. СЪЩАТА ВЕЧЕР. (ЗИМА)

Весела и Валя се прибират. Още с влизането разбират, че нещо не е както трябва. Апартаментът е обърнат с "главата надолу". Валя стои вцепенена. Весела като че ли не е изненадана.

ВЕСЕЛА
Мамка му...

Весела веднага се насочва към кутията за обувки скрита зад огледалото, където държи хероина си. Отваря я. Кутията е празна. Весела в началото не разбира какво става. След това цялото ѝ лице почервява от яд.

ВЕСЕЛА
Копеленце долно.

ВАЛЯ
Мамо?

ВЕСЕЛА
Кажи?

ВАЛЯ
Няма ми го коженото яке.

ВЕСЕЛА
Какво ти няма?

ВАЛЯ
Коженото яке.

Весела отива да провери. Започва да търси и по другите закачалки;
след това в преливащия от дрехи кош за пране. Накрая се отказва.

ВЕСЕЛА
Ами няма го, да...

Валя започва да плаче с едри огромни сълзи.

ВЕСЕЛА
Веднага спри да плачеш.

Валя заплаква още по-силно.

ВЕСЕЛА
Валя, чу ли ме? Веднага спри.
Какво искаш? Кажи. Кажи, бе Валя?

ВАЛЯ
Искам си якето...

ВЕСЕЛА
Няма го? Как да ти го дам, като го няма.

ВАЛЯ
То ми е подарък от теб.

ВЕСЕЛА
Голяма работа!

ВАЛЯ
Нали ни бяха еднакви...

ВЕСЕЛА
Да. Виж. И моето го няма.

Валя поглежда нагоре към закачалката, където е стояло якето на
Весела и започва да плаче с глас.

ВЕСЕЛА
Спри, бе Валя. Спри моля ти се!

ВАЛЯ
И ти нямаш яке...

ВЕСЕЛА
И какво? И какво като ги няма тъпите якета!

ВАЛЯ
Искам си го! То си беше мое!

ВЕСЕЛА
Веднага спри да плачеш.

ВАЛЯ
Няма! Искам си якето!

ВЕСЕЛА
Ох, ще полудея!

Весела влиза в банята. Валя вече не плаче с глас, а само сълзите й капят от очите.

85. ИНТ. БАНЯ. БОКСОНИЕРА. СЪЩИЯ СЛЕДОБЕД. (ЗИМА)

Банята е със зелени плочки. Над вратата има реотанова печка, която Весела пуска на максимална степен, когато влиза.

ВАЛЯ
(v.o.)
Мамо? Добре ли си?

ВЕСЕЛА
Валя слушай, трябва да ми донесеш
колана от стаята.

ВАЛЯ
Добре, мамо.

От печката вече е станало много топло и Весела започва да се поти. Косата й залепва на мокри кичури върху лицето.

ВЕСЕЛА
Малко гнусно копеленце...
Долен наркоман...

Чува се как Валя отваря вратата на хола. Весела избърсва мокрото си от пот лице и се опитва да се фокусира. Валя почуква на вратата. Весела отключва и взима колана, който Валя й подава от малкия процеп.

ВЕСЕЛА
Благодаря ти, Валче. Отивай
сега да си пишеш домашните.

ВАЛЯ
Татко нали ще ме взима? С него искам
да ги пиша!

ВЕСЕЛА
Тогава отиди и си пригответи багажа.

ВАЛЯ
Добре, мамо.

Весела изчаква да чуе затварянето на вратата и отваря шкафа, който се намира над мивката. Дълго гледа лекарствата, които има пред нея. След известно колебание посяга към шише с давилкови капки. Докато си ги приготвя, по лицето на Весела през цялото време се чете отвращение от това, което прави, но и безизходица. Тя със сълзи на очи се опитва да си уцели вена. След като не успява, тя сваля панталона си и успява да си бие "сготвените" капки в бедрото. Остър пронизителен звук. Всичко в банята започва да премигва, все едно реотановата печка дава "на късо". Весела не може да си отвори очите. Осъзнава, че се звъни на външната врата. В далечината се чуват гласовете на Тони и на Валя.

ТОНИ
Майка ти няма ли я?

ВАЛЯ
Не, нощна смяна е.

Весела затваря очи.

CUT TO

86. NIGHTMARE DREAM SEQUENCE

Реотаните на печката заплашително започват да хрущят. Нажежени са до максимум. Тънките им жички издават остър пукащ звук. Стените на банята сякаш се надвесват над Весела, на която ѝ е много трудно да фокусира погледа си. Чешмата капе. Всяка капка отеква със свистящ звук в главата на Весела. Лампата започва да премигва. Весела се дезориентира. Исква да избяга от банята, но краката ѝ не я държат. Опитва се да се изправи, но ѝ е много трудно. Ставите ѝ сякаш са от гума. Изведнъж рязък звук от блъскане по вратата приковава вниманието ѝ. Тя иска да извика за помощ, но думите не излизат от устата ѝ. Блъскането продължава...

CUT TO

87. ИНТ. БАНЯ. БОКСОНИЕРА. СЪЩАТА НОЩ. (ЗИМА)

Весела е заспала върху тоалетната чиния. Отваря рязко очи. Цялата е плувнала в пот. Банята изглежда нагорещена до максимум. Реотаните на малката печка пръщят в оранжев цвят, все едно се пържат. Звукът от блъскане по външната врата е реален и продължава.

88. ИНТ. КОРИДОР. БОКСОНИЕРА. СЪЩАТА НОЩ. (ЗИМА)

Весела излиза в коридора когато външната врата наистина се отваря и вътре влиза Жоро, който е видимо надрусан. Весела го удря през лицето. Той не се съпротивлява. Тя го хваща за якето и го завлича в стаята.

89. ИНТ. БОКСОНИЕРА. СЪЩАТА НОЩ. (ЗИМА)

Весела завлича Жоро в стаята и продължава да го удря този път с колан, който попада в ръцете ѝ. Жоро продължава да не се съпротивлява и стоически да понася ударите му.

ВЕСЕЛА

Връщай ми ключа... Не искам
да те виждам повече, гаден
боклук такъв. Казала съм ти
никога, никога няма да крадеш.
Ти крадеш от мен бе, копеленце
гадно. От мен!

ЖОРО

Веси...

ВЕСЕЛА

Искам да се махнеш...

ЖОРО

Веси!

ВЕСЕЛА

Махай се... Дай ми ключа.
Не искам да те слушам...
Дай ми ключа.

ЖОРО

Не можеш без мен...
Не можеш да ме изгониш...

ВЕСЕЛА

Мога и го правя...

Жоро се приближава до Весела и се опитва да я прегърне. Весела му забива силен шамар. Изненадващо Жоро изведнъж сякаш се сепва и се нахвърля върху нея.

ЖОРО

Повече никога не ми казвай да
си тръгвам. Няма да мръдна от

тук, ясно ли ти е. Никога няма
да се отървеш от мен. Никога.

Жоро в пристъп на енергия е станал изненадващо силен. Той целува Весела, която се съпротивлява в началото, но след това се предава. Жоро без да я съблича се впива като пиявица в нея.

90. ИНТ. БОКСОНИЕРА. ДЕН. (ЗИМА)

Весела спи гола, завита с килима на пода. Жоро го няма. Пред нея все още са спринцовките. Тони стои прав до вратата на стаята. Очевидно сега е влязъл. Още не си е събул обувките. Гледа безмълвно Весела и бавно се приближава до нея.

ТОНИ
Веси?

Весела бавно отваря очи, не може да разбере какво става.

ТОНИ
Веси...

Весела не го поглежда в очите.

ВЕСЕЛА
Защо си дошъл?

Весела притваря клепачи.

ТОНИ
Веси,... Знам, че си силна и можеш
да минеш през това изпитание.
Вярвам, че Исус е с протегнатата към
теб ръка. Там е, и те чака да го потърсиш.

Весела поглежда към Тони, който хваща ръката ѝ.

ВЕСЕЛА
Как ме търпиш през цялото това
време, бе Тони?

ТОНИ

"Ако някой човек има сто овце и едната от тях се заблуди, не оставя ли деветдесет и деветте и не отива ли по хълмовете да търси заблудилата се? И като я намери, той се радва за нея повече, отколкото за деветдесет и деветте незаблудили се. Също така не е по волята на вашия Отец, Който е на небесата, да загине някоя от тези, овчици."

Лицето на Весела не изразява никаква емоция освен тъга и апатия. Въпреки това Тони не се отказва и продължава да ѝ говори.

ТОНИ

Бог никога няма да те остави. Дори
да се загубиш по пътя, Той ще те търси!
Помоли се с мен. Хайде затвори очи и се
помоли.

Весела наблюдава тихото лице на Тони, което е озарено от надежда и вяра. Той е затворил очи, сложил е ръка на сърцето си, другата е на корема му и се моли.

ТОНИ

Господ е Пастир мой; няма да остана в нужда.
На зелени пасбища ме успокоява; при тихи води
ме завежда. Освежава душата ми...

Весела също затваря очи и започва да мърмори повтаряйки думите на Тони.

ТОНИ

...води ме през прави пътеки заради
името Си. Да! И в долината на мрачната
сянка, ако ходя, няма да се уплаша от зло;
защото Ти си с мене; Твоят жезъл и Твоята
тояга – те ме утешават.

Тони свършва с молитвата си, а Весела все още е със затворени очи по бузите ѝ се стичат сълзи. Той я погалва по лицето. Весела отваря бавно очи и поглежда Тони.

ВЕСЕЛА

Никога няма да спра, Тони. Съжалявам.
Дано само умра по-бързо.

91. ЕХТ. УЛИЦА. ЦИГАНСКИ КВАРТАЛ. ДЕН. ГОДИНА ПО-КЪСНО (ЗИМА)

Весела облечена в стари дрехи, с мръсна коса, бледо като мъртвец лице и много слаба, върви по улица в циганския квартал. За първи път тя наиситна прилича на наркоман. Около нея циганите си вършат обичайните неща и никой не ѝ обръща внимание. Тя стига до една цикламено розова къща, пред която на малко дървено столче е седнала огромна циганка – РАДЖА, която чопли семки и е наметнала шареното палто на Весела на раменете си.

РАДЖА

Хайде ма, како, цял ден те чаках.
(към сина си)
Асене, ела тука, бе. Мадонката доде.

АСЕН – момче на около 15 години излиза от къщата.

АСЕН

Мадонке, доде, начи. Казвай? Колко имаш?

ВЕСЕЛА

Намерих едни обеци... Нямам друго.

РАДЖА

Е, како... Донеси някоя дрешка от
детенцето ти, ма... Или някоя друга
обувка твоя, пак ще свърши работа...

ВЕСЕЛА

Нямам...

Весела изглежда отчаяна.

РАДЖА

Лошо, како...

Асен я погалва по ръката.

АСЕН

Ще измислим нещо, Мадонке...
Няма да те оставя без бонус.

Асен се усмихва на Весела, докато ръката му се спуска надолу по
тялото ѝ.

91А. ЕХТ. УЛИЦА. ЦИГАНСКИ КВАРТАЛ. ДЕН.

Двора на циганската къща е замрял, няма следа от Раджа. В този
момент врата се отваря и от там излиза Весела, раздърпана и видимо
разтроена.

92. ЕХТ. УЛИЦА. СЪЩИЯ ДЕН.

Весела върви по улицата апатична към всичко, което я заобикаля.
Изведнъж една линейка с пронизителен звук минава в непосредствена
близост до нея. Весела гледа с разфокусиран поглед светлините на
линейката. В погледа ѝ се чете отчаяние.

ЖЕНСКИ ГЛАС

(v.o.)

Веси?

Весела поглежда към жената, която е добре облечена.

ВЕСЕЛА
Краси?

КРАСИ
Здравей!

Краси я прегръща. Весела засрамена от вида си, не може да погледне Краси в очите.

ВЕСЕЛА
Краси.. Ти?

Двете се гледат известно време.

ВЕСЕЛА
Ти...?

КРАСИ
Не. Вече не. В Метадоновата
програма съм.

Весела не отделя очи от Краси, която изглежда значително много по-добре.

ВЕСЕЛА
Ама... Нали метадона е по-зле и от
хероина, не е ли много гадно?

КРАСИ
Не, бе... Супер си е. Само не знам
как ще се набуташ...

ВЕСЕЛА
Защо?

КРАСИ
Аз чаках половин година за
да ме приемат.. Няма места.

ВЕСЕЛА
Половин година...

КРАСИ
Абе пробвай се. Търси Д-р Седефов,
той отговаря. Все ще издържиш
шест месеца... Нали?

Весела гледа към Краси и не знае как да отговори на този въпрос. През лицето ѝ се четат различни емоции.

92А. ЕХТ. УЛИЦА. СЪЩИЯ ДЕН. (ЗИМА)

Весела върви по улиците.

93. ИНТ. БОКСОНИЕРА. СЛЕДОВЕД. (ЗИМА)

Весела отваря вратата на хола, в центъра на стаята Валя си е запалила свещ, над която нагрява огъната лъжица пълна с някаква бълбукаща течност. Весела с вик се хвърля към детето и бута лъжицата. Валя започва уплашено да плаче.

ВЕСЕЛА

Валя? Какво правиш?

ВАЛЯ

Приготвям си лекарството... Като теб.

ВЕСЕЛА

Какво си взела? Какво?

Валя с поглед сочи към захарницата пълна с бучки бяла захар. Весела прегръща плачещата Валя.

ВЕСЕЛА

Извинявай... Извинявай, Валя.

94. ИНТ. КАБИНЕТА НА ДОКТОР СЕДЕФОВ. СЪЩИЯ ДЕН. (ЗИМА)

Весела открехва бялата врата в кабинета.

ВЕСЕЛА

Добър ден...

Доктор Седефов (60) е седнал зад бюрото си.

Д-р СЕДЕФОВ

Да? Кажете?

Весела не може да помръдне, не знае какво да каже. Д-р Седефов я гледа в очакване.

Д-р СЕДЕФОВ

Влез.

Весела бавно прекрачва прага на кабинета. Д-р Седефов ѝ прави знак да седне на стола пред бюрото му.

Д-р СЕДЕФОВ
Как се казваш?

ВЕСЕЛА
Весела...

Д-р СЕДЕФОВ
Разказвай, Весела

Весела мълчи навела поглед.

ВЕСЕЛА
Една приятелка ми каза да дойда...
Че мога да се оправя...

Д-р СЕДЕФОВ
От какво да се справиш?

ВЕСЕЛА
Хероин.

Д-р СЕДЕФОВ
Досега опитвала ли си да се лекуваш?

ВЕСЕЛА
Да. Всичко опитах.

Д-р СЕДЕФОВ
Всичко?

ВЕСЕЛА
Без метадон.

Д-р СЕДЕФОВ
Каква ти е дозата?

ВЕСЕЛА
Един кантар на ден.

Д-р СЕДЕФОВ
Весела, ти знаеш, че програмата
е пълна и няма места, нали?
Твоята приятелка каза ли ти?

ВЕСЕЛА
Да... но... Аз просто реших
да питам... И без това не
вярвам...

Д-р СЕДЕФОВ
Не вярваш в какво?

На вратата се почуква, и Валя плахо се подава.

ВАЛЯ
Мамо, мога ли да вляза. Страх
ме е да седя отвън?

Валя се стгушва в майка си. Весела става от стола.

ВЕСЕЛА
Хайде Валя, готова съм.
Тръгваме.

Валя поглежда към майка си.

ВАЛЯ
Ще оздравееш ли?

Весела преглъща сълзите си, и не знае как да отговори на въпроса
й.

Д-р СЕДЕФОВ
Рабира се, че ще оздравее, моето момиче.
Само, че ти трябва да й помагаш нали?

Валя кимва. Весела неразбиращо гледа доктора, който става и отива
до един стъклен шкаф, и вади кутия пълна със спринцовки.

Д-р СЕДЕФОВ
Весела, искам всеки ден да си сменяш
спринцовките, за да не хванеш нещо,
и след една седмица започваш... Готова ли си?

ВЕСЕЛА
Да.

Очите на Весела се пълнят със сълзи.

95. ИНТ. МЕТАДОНОВА ПРОГРАМА. ДЕН (ЗИМА)

Малка тясна стая с гише, зад което медицинска сестра подава малки
пластмасови чашки на наредените на опашка наркомани, записани в
метадоновата програма. Сред чакащите е и Весела, която държи Валя
за ръка. Тя изглежда подтисната и объркана. Не говори с другите.
Когато приближава гишето, тихо си прочиства гърлото от
притеснение.

МЕДИЦИНСКА СЕСТРА
Взимай.

ВЕСЕЛА
Благодаря.

МЕДИЦИНСКА СЕСТРА
Кой номер си?

ВЕСЕЛА
437

Весела понечва да изпие метадона.

МЕДИЦИНСКА СЕСТРА
Ето и водата! Сега вече пий.

Весела изпива метадона пред сестрата и връща чашката. Вкусът е горчив и тя отпива малко вода. Валя поглежда към майка си...

CUT TO

**96. ИНТ. МЕТАДОНОВА ПРОГРАМА. ДВЕ ГОДИНИ ПО-КЪСНО. (ПРОЛЕТ)
ВИЗУАЛНА ПРОМЯНА**

... която е с променена визия - по-дълга коса с естествения ѝ цвят. Лицето ѝ изглежда свежо. Тя се усмихва към Валя, която също е с други дрехи и с две години по-голяма.

Весела се приближава до гишето. Същата сестра ѝ подава една торба пълна с малки шишенца.

МЕДИЦИНСКА СЕСТРА
Здравей, Весе. Валя как си?

ВЕСЕЛА
Здравейте.

ВАЛЯ
Добре съм.

МЕДИЦИНСКА СЕСТРА
Ето, подписвай, че си го взела.
И до другата седмица.

ВЕСЕЛА
Благодаря. Как е ръката?

МЕДИЦИНСКА СЕСТРА

А! Оправя се! Виж как въртя
химикалката!

Сестрата показва някакъв трик с химикалка. Весела и Валя се засмиват.

97. ИНТ. ЦЕХ. СЛЕДОБЕД. (ПРОЛЕТ)

Весела мие пода на огромен цех облечена с работническа манта. Изглежда като малка фигурка сред огромните метални машини.

98. ЕХТ. ЦЕХ. СЛЕДОБЕД. (ПРОЛЕТ)

Весела излиза от цеха и го заключва. Изведнъж вижда Жоро, който я чака от отсрещната страна. Весела се обръща и тръгва в другата посока. Но спира. След дълго колебание, тя се обръща и пресича. Застава лице в лице с Жоро, който изглежда много изпаднал.

ЖОРО
Веси!

ВЕСЕЛА
Ей, копеленце, казала съм ти да не
ме доближаваш. Какво търсиш тук, а?
Нямам метадон и за теб, изчезвай.

ЖОРО
Вес... Съжалявам...

Жоро започва да плаче, огромни сълзи се стичат по лицето му. Хваща ръката на Весела, която по необясними причини не може да се отскубне от него.

ЖОРО
Много съм я закъсал... Не мога повече
да издържам... Искам да се оправя, ще
се пробвам и аз да вляза в програмата.
Само исках да те видя. Липсваш ми...
Само исках да те видя. Нищо друго.

ВЕСЕЛА
Еми, ето! Видя ме.

Весела понечва да си тръгне, но Жоро я спира.

ЖОРО
Може ли поне да те изпратя
до вас? Нищо друго не искам, само
да повървя малко до теб.

Весела изпитателно го гледа, след това въздъхва и поклаща глава.

ВЕСЕЛА

Добре. Но няма да идваш с мен.
Продължаваш си към... Откъдето си дошъл.

ЖОРО

Добре, Вес.

99. ЕХТ. УЛИЦИ. СЛЕДОБЕД. (ПРОЛЕТ)

Весела и Жоро вървят един до друг, не си говорят.

100. ЕХТ. ВИСОКО МЯСТО. СЛЕДОБЕД. (ПРОЛЕТ)

Жоро хваща Весела за ръката. Тя спира да върви.

ЖОРО

Нека да седнем за малко.

ВЕСЕЛА

Казах ти, че бързам.

ЖОРО

За последен път. Повече няма
да ме видиш...

Весела сяда. Жоро сяда до нея. Двамата гледат града.

101. ЕХТ. УЛИЦА. СЪЩИЯ СЛЕДОБЕД. (ПРОЛЕТ)

Весела и Жоро отново вървят един до друг. Весела се обръща към него.

ВЕСЕЛА

Ти си до тук.

ЖОРО

Добре, Вес.

ВЕСЕЛА

Чао.

ЖОРО

Чао.

Жоро тръгва, без да се противи. Крачката му е рязка и отсечена.
Весела гледа след него, изненадана от поведението му.

102. ИНТ. СЛАДКАРНИЦА. СЪЩИЯ СЛЕДОБЕД. (ПРОЛЕТ)

Весела взима торта от сладкарницата. На тортата има гъбки и зайчета и пише Ч.Р.Д. Валя (9)

КАСИЕРКА

Да ви е жива и здрава!

ВЕСЕЛА

Благодаря.

Касиерката пише върху амбалажна хартия, слага черта под всички цифри записани до сега и започва да смята.

КАСИЕРКАТА

Сто и осемдесет лева е всичко.

Със свещичките и надписчето.

Весела бърка в чантата си и търси парите си. Не ги намира и започва все по усилено да рови в чантата. Изважда всичко от вътре. Лицето ѝ става червено. Зад нея на опашката са наредени още трима човека, които надничнат един през друг, за да видят за какво е цялата суматоха.

ВЕСЕЛА

Долен копелдак.

КАСИЕРКА

Моля?

ВЕСЕЛА

Не мога да я взема.

КАСИЕРКА

Няма проблем да се върнете по-късно,
аз ще ви я запазя!

ВЕСЕЛА

Не, благодаря.. Аз...
Няма да мога да я купя.

103. ЕХТ. УЛИЦА ПРЕД СЛАДКАРНИЦАТА. СЛЕДОБЕД. (ПРОЛЕТ)

Весела излиза бягайки от сладкарницата и сядна на тротоара, не може да си поеме дъх. Ядосана е на себе си.

104. ИНТ. БОКСОНИЕРА. СЛЕДОВЕД (ПРОЛЕТ)

Валя и Тони редят легло на земята, когато Весела влиза в апартамента. Валя се затичва към нея.

ВАЛЯ
Мамоооо! Виж, татко ми подари Лего!

ВЕСЕЛА
Много е хубаво.

Валя гледа Весела в ръцете.

ВЕСЕЛА
Не успях да взема тортата, Валя.

ВАЛЯ
Ама защо?

Весела изглежда объркана.

ТОНИ
Валя,... Ти знаеш ли къде е следкарницата?

ВАЛЯ
Да!

ТОНИ
Хайде.

Валя изтичва в коридора да се обува, Тони излизайки от стаята поглежда към Весела.

ТОНИ
След малко ще се върнем.

Тони и Валя излизат. Чува се звук от затваряща се врата. Весела избухва в плач.

105. ИНТ. БОКСОНИЕРА. ВЕЧЕР. (ПРОЛЕТ)

Тони и Весела са седнали на земята пред прозореца и гледат как се отразяват лампите на града в прозорците. Валя спи на дивана. На масата има остатъци от вече почти изядената торта.

ВЕСЕЛА

Просто не знам на къде да поема Тони... Седем години от живота ми... Изобщо не знам кога минаха... Всичко ми е като на сън... Изобщо не разбрах как стана всичко... Не знам коя съм. Дори не си спомням какво съм била преди. Изобщо била ли съм нещо, някога... Чувствам се белязана от всичко, което ви причиних.

ТОНИ

"Бог пожертва живота на Сина Си, за да ни спаси от греховное ни и да ни даде вечен живот, ако решим да повярваме. Даде ни свободна воля да решим, ако искаме..."

Весела го поглежда виновно. В погледа ѝ се чете болка.

106. ЕХТ. НОВ БЪЛГАРСКИ УНИВЕРСИТЕТ. ДЕН (ПРОЛЕТ)

Весела стои пред сградата на Нов Български Университет. Притеснена е. Влиза вътре.

107. ИНТ. НОВ БЪЛГАРСКИ УНИВЕРСИТЕТ. ДЕН (ПРОЛЕТ)

Весела се насочва към една стена покрита с разпечатани списъци на новоприетите студенти. Приближава се. Намира категорията "Психология" и с пръст проследява всички имена. Нейното го няма. В привидно непукисткия ѝ поглед се прокрадва разочарование. Малко преди да се обърне и да си тръгне обаче забелязва името си - ВЕСЕЛА ТОТЕВА - в графа "Журналистика и Продуцентство". Весела препрочита отново и отново. Засмива се невярващо. Очите ѝ се пълнят със сълзи. Трудно ѝ е да повярва, че е успяла да влезе.

108. ИНТ. ХОЛ. АПАРТАМЕНТА НА СЕМЕЙСТВО ТОТЕВИ. ДЕН (ПРОЛЕТ)

Весела е седнала с баща си в хола. Върху масата пред тях има две чаши с турско кафе и захарница пълна със захар на бучки.

ВЕСЕЛА

Просто искам да я видя.

РУМЕН

Знам, Веселко, но разбери я и нея.

Весела навежда глава. Вратата на кухнята се отваря и на прага застава Величка, която изглежда много състарена. Очите ѝ са пълни със сълзи.

РУМЕН

Весето ще става журналист.

ВЕЛИКА

Хубаво... Пари ли ѝ трябва?

ВЕСЕЛА

Не.

Весела не може да погледне майка си в очите. Велика само клати глава.

ВЕЛИКА

Още ли я пиеш онази отрова?

ВЕСЛЕА

Коя отрова?

ВЕЛИКА

Метадона?

Весела гледа майка си объркано.

РУМЕН

Недей моля те.

ВЕЛИКА

Какво недей! От една отрова на друга...
Това ли ѝ е спасението?

Румен прегърща жена си.

109. ИНТ. БОКСОНИЕРА. ПРИВЕЧЕР. (ПРОЛЕТ)

Весела и Валя седнали една до друга гледат филм по телевизията, когато на звънеца се звъни.

110. ИНТ. КОРИДОР. БОКСОНИЕРА. СЪЩАТА ВЕЧЕР. (ПРОЛЕТ)

Весела отваря вратата. Пред нея стои Жоро с пакет в ръце. Весела иска да затвори вратата пред лицето му, но той успява да я хване.

ЖОРО

Вес, Вес, моля те не ме гони.

Весела се бори със себе си. Дишането ѝ се учестява. Поглежда към стаята, откъдето Валя я гледа с питащ поглед.

ВЕСЕЛА
Какво искаш?

ЖОРО
Пусни ме само за малко, моля те.
Вес, моля те... Чист съм. В програмата
съм от два месеца... Чист съм.

Весела отваря вратата.

ВЕСЕЛА
За какво си дошъл?

ЖОРО
Моля ти се да ми пазиш това кило за
няколко дни... Само го продавам. Вече
не взимам, казах ти. Обаче куките са
ме надушили нещо... А аз трябва да
изкарвам пари някакси...

ВЕСЕЛА
Абе ти луд ли си, да ми се издтърсваш
тука с едно кило. Разкарай се, веднага.

ЖОРО
Моля те, Веси, не можеш да ме оставиш.
Няма към кой друг да се обърна. Иначе
трябва да се върна на улицата, знаеш
това какво означава. Ти знаеш. Само ти
можеш да ме разбереш. Освен теб никой
друг не съм обичал...

ВЕСЕЛА
Млъквай.

Весела взима пакета от ръцете му.

ВЕСЕЛА
Утре си го взимаш, ясно ли е?

Весела трясва вратата. Държи пакета в ръка.

111. ИНТ. БОКСОНИЕРАТА. ДЕН. (ПРОЛЕТ)

Весела седи на дивана. На масата пред нея има спринцовка, ръждясала лъжица, капачка, лимон и отворения пакет с хероин на Жоро. Дълго време ги гледа. Една сълза се стича по бузата ѝ, след

това Весела рязко става и обръща маса, всичко с трясък се стромолясва на земята. Весела става и се насочва към банята.

112.

113. ИНТ. БОКСОНИЕРА. БАНЯ. ДЕН (ПРОЛЕТ)

Весела се гледа в огледалото на банята. Пред нея на мивката са наредени различни по големина и вид шишенца, пълни с метадон. Весела с трепереща ръка хваща едно от тях. Колебае се, след което изсипва съдържанието му в мивката. По лицето ѝ започват да се стичат сълзи. След това изсипва и второто, и третото, и така докато всичките седем шишенца не останат празни. Горчиви сълзи задавят Весела. Тя не може да си поеме въздух.

114. ЕХТ. УЛИЦА. ДЕН. (ПРОЛЕТ)

Весела брои парите си на улицата. Малко са. Тя се колебае за миг, но после вдига ръка и спира едно такси.

115. ИНТ. ТАКСИ. ДЕН. (ПРОЛЕТ)

Весела е седнала на задната седалка.

ВЕСЕЛА
Към Люлин.

ШОФЬОР
Ау, много лош квартал, бе.
Какво ще прави хубаво момиче
като теб в такъв квартал?

ВЕСЕЛА
Ами, на интервю за стажант.

ШОФЬОР
Е, баш там ли намери?
Какво ще стажуваш?

ВЕСЕЛА
Журналистика в една телевизия.

ШОФЬОР
Що се занимаваш с глупости, бе момиче?
В този квартал освен отрепки друго няма
да намериш, казвам ти. Аз ако не от
друго, то поне от квартали разбирам.

Няма какво да се занимаваш с некви
кабеларки... Дай да те закарам до
националната – там са големите пари.
Ей тука, много е наблизо. Виж къв съм
добър – даже някой лев ще ти спестя така.
Пък ти после, като станеш много известна,
по телевизора можеш да кажеш: Той
ако не беше чичо Ванко, аз никога нямаше
да работа в телевизия! А? Какво ще кажеш?

ВЕСЕЛА

Ами, не знам... Аз по обява отивам...

ШОФЬОР

По-наперена трябва да си ако ще ставаш
по телевизията. Я ги виж тея в новините.
Оперени, отракани... Няма хън-мън!

ВЕСЕЛА

Да... Ами добре. Ще пробвам.
Най-много да ме изгонят.

ШОФЬОР

(смее се)

А, така те искам!

Таксито понечва да тръгне, но изведнъж Жоро се появява пред
колата.

ВЕСЕЛА

Спрете!

Таксиджията набива рязко спирачки. Весела ужасено гледа към Жоро,
който я моли с поглед и шепне с устните си "обичам те". Очите на
Весела се пълнят със сълзи. Шофьорът се обръща към нея.

ШОФЬОР

Да тръгвам ли?

ЖЕНСКИ ГЛАС

(v.o.)

*Точно там – в това такси, на онази пуста улица,
аз – Весела – се вкопчих в живота...
И се преборих със зависимостта си към
голямата ми любов – хероина.*

ВЕСЕЛА

Да!

Таксито тръгва и прегазва Жоро. Чува се издрънчаване под колата. Весела уплашено поема въздух, а шофьорът не реагира. Весела рязко се обръща назад, за да види през задното стъкло на таксито, че на пътя няма и следа от Жоро.

116. ЕХТ. ТЕЛЕВИЗИЯ. ДЕН. (ПРОЛЕТ)

Весела слиза от таксито и маха на шофьора, който окуражително я подкрепя като надува клаксона. Няколко минувача се обръщат. Весела се чувства неудобно от това, но въпреки всичко събира сили и влиза в телевизията.

117. ИНТ. ТЕЛЕВИЗИЯ. ДЕН (ПРОЛЕТ)

Мъж, облечен в униформа, посреща Весела в предверието на телевизията.

ОХРАНА
Вие за къде?

ВЕСЕЛА
Искам да говоря с някой, който
отговаря за стажантите.

ОХРАНА
Среща имате ли?

ВЕСЕЛА
Не.

ОХРАНА
То без среща не може.

В този момент едно хубава и поддържана жена, облечена елегантно, влиза през външната врата и поздравява охраната.

ОХРАНА
Здрасти, Вики.

ВИКИ
Здрасти, чичо Томе.

ОХРАНА
Абе, Вики, виж това момиче тука
за някакъв стаж пита, ама аз
й казвам, че без среща не може...

Вики поглежда към Весела, която веднага ѝ подава ръка за запознанство. Вики няма друг избор освен да отвърне със същото. Двете се здрависват.

ВЕСЕЛА

Аз съм Весела.

ВИКИ

Виктория, приятно ми е.

ВЕСЕЛА

Аз уча журналистика и много бих
искала да съм стажант при вас,
знам, че без среща не може, но...

ВИКИ

Весела, спокойно. Всички така
сме започнали. Ако искаш ела да
говориш с главния ни редактор...
Но от сега ти казвам, че нищо
не мога да ти обещаю.

ВЕСЕЛА

Много благодаря.

ВИКИ

Ела с мен.

Весела и Вики тръгват заедно по стълбите към втория етаж, където се намира редакцията.

118. ИНТ. ТЕЛЕВИЗИЯ. ДЕН. (ПРОЛЕТ)

Вики прекарва Весела през цялата телевизия, за да стигнат до редакцията. Минават зад кулисите на сутрешния блок, където руса красива водеща разговаря с гостите в предаването. Лицето на Весела сияе. Тя е като омагьосана. Минават през гримьорната пълна със дрехи. Гримьорка и фризьорка оправят косата на очевидно известна жена, със силно изразен бюст и много къса пола. Вики извежда Весела там, където се снимат новините и я оставя да чака в малка приемна, откъдето се виждат различни части от телевизията.

119. ИНТ. ПРИЕМНА. ТЕЛЕВИЗИЯ. ДЕН (ПРОЛЕТ)

Весела е седнала на един стол в приемната. Очите ѝ с любопитство попиват всичко, което вижда през стъклената врата. Красиво облечени жени с перфектен грим обсъждат нещо и се смеят. Мъже в костюми преминават с листи хартия в ръцете си.

ЖЕНСКИ ГЛАС

(v.o.)

Точно тогава, в онази една минута преди да кажа:

"Здравейте, аз съм Весела и много искам да се уча на журналистика от вас!" – разбрах дълбоко в сърцето си, че искам да успея, искам да дишам, искам да се смея, искам да се влюбвам, искам да плача, искам да съм сводобна... Искам да живея!

Висока и красива жена приближала към Весела. Тя се обръща към нея и с цялата си надежда, страст и готовност ѝ казва.

ВЕСЕЛА

Здравейте, аз съм Весела и много искам да се уча на журналистика от вас!

Жената се усмихва широко и я кани да влезе с нея зад стъклената врата, където са красивите жени ухаещи на парфюм. Весела влиза в редакцията и се отдалечава заедно с жената.

120. ИНТ. ПРИЕМНА. 16 ГОДИНИ ПО-КЪСНО (ПРОЛЕТ)

От дъното на редакцията се появяват група жени. В центъра е Весела – облечена спортно-елегантнo, косата ѝ е небрежно късо подстригана. Тя говори нещо и размахва емоционално ръце. Всички се смеят. Докато се приближава към приемната, постепенно другите жени заемат местата си зад бюрата и Весела остава да върви сама към стъклената врата.

ЖЕНСКИ ГЛАС

(v.o.)

Дяволът има много лица. Особено завладяващо е лицето на хероина. За мен той си остава живо същество отвъд материята, мощен зъл дух.

.

121. ИНТ. ЦЪРКВАТА. ДЕН. (ПРОЛЕТ)

Същата малка протестантска църква, пълна със дървени столове. Огромните прозорци отново пропускат светлината. На едната стена дървеният кръст не е помръднал. Все още няма икони.

ЖЕНСКИ ГЛАС

(v.o.)

Дух, който те променя, влиза в теб и ти никога не си същия след това. Всъщност много рядко има "след това".

На малката сцена, зад амвона, се намира Весела. Женският глас, който е звучал до този момент става едно цяло с нейния. Църквата е пълна с хора – около 60 човека, които слушат речта на Весела.

ВЕСЕЛА

16 години по-късно мога да кажа, че съм
напълно чиста. До толкова чиста, че
чак съм като сменена. Нов човек, пълен с
лекота, спокойствие, надежда за прекрасен живот
и вяра. Чувствам се обичана и обичам – хората,
живота... Бог. А той – Господ, всъщност
винаги е бил до мен и ме е гледал...

Сред хората, които са затаили дъх и слушат изповедта на Весела, млада жена на около 26 години гледа към нея. В очите ѝ има сълзи. Усмихната е. Прилича на Весела като малка – това е вече порасналата Валя.

ВЕСЕЛА

Гледал ме е през очите на дъщеря ми.

Весела горчиво се усмихва на Валя, която я гледа с любов.